Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2158 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 8 aprilie 1956

Oaspeți dragi în colectivă

Un grup de membri ai delegației Comsomolului care ne vizitează țara, în frunte cu Alexandr Suharev, activist al C.C. al Comsomolului, a sosit zilele acestea la Tg. Mureș. Oaspeții au vizitat în oraș școli, instituții de cultură și organizații U.T.M.

Grupul de delegați a pornit apoi spre gospodăria agricolă colectivă „Înfrățirea" din comuna Batoș, raionul Reghin. Aici, oaspeții sovietici au fost conduși să viziteze fermele zootehnice. Tovarășul Precup Simion, președintele acestei gospodării, a povestit oaspeților despre dezvoltarea gospodăriei, despre veniturile mari obținute prin munca înfrățită a celor 236 familii de colectiviști de naționalitate romînă, maghiară și germană.

La sediul gospodăriei, comsomoliștii s-au întîlnit cu utemiștii din gospodărie și din comună. Mihai Moldovan, membru în comitetul organizației U.T.M. din gospodărie, a vorbit despre munca rodnică a tineretului din brigăzile de cîmp, despre participarea a zeci de tineri la concursul „Iubiți cartea" și alte multe acțiuni.

Răspunzînd întrebărilor puse de colectiviști, tovarășa Olga Cazonova, prim-secretar al comitetului regional al Comsomolului din Kaluga, a vorbit despre metodele de muncă ale organizațiilor comsomoliste pentru dezvoltarea fermelor zootehnice ale colhozurilor și despre introducerea cultivării porumbului pentru nutreț.

Interesantă a fost experiența împărtășită de tovarășul Andrei Moscevitin, secretar al comitetului Comsomolului din orașul Moscova, în legătură cu munca pentru educarea tineretului sătesc.

— Noi luptăm — a spus el — pentru ca să facem viața tineretului de la sate la fel de plăcută ca și cea a tineretului de la oraș. Vorbitorul a arătat ce rezultate a dat inițiativa organizațiilor comsomoliste cu tema: „Clubul sătesc să ajungă cea mai frumoasă clădire din sat". Organizațiile comsomoliste din regiunea Moscovei au luat sub patronajul lor amenajările, reconstruirea și chiar construirea unor cluburi.

Prin astfel de acțiuni în regiunea Moscovei s-au amenajat în ultima vreme 500 de cluburi. Cu participarea comsomoliștilor s-au construit de asemenea 200 de cluburi.

În continuare vorbitorul s-a ocupat de munca de educare a tineretului dusă de organizațiile comsomoliste. El a subliniat necesitatea muncii individuale cu tinerii pe problemele care îi interesează și a arătat pericolul pe care îl reprezintă munca birocratică, șablon, neinteresantă cu tineretul, necesitatea folosirii formelor vii atrăgătoare cu ajutorul cărora tineretul poate fi educat.

Tinerii care au ascultat cu atenție cele spuse de comsomoliști și-au exprimat dorința să cunoască mai îndeaproape experiența organizațiilor comsomoliste. Îndată oaspeții sovietici le-au dat adresele unor organizații comsomoliste colhoznice.

La sfîrșitul adunării tinerii colectiviști din Batoș au înmînat comsomoliștilor obiecte de artă populară lucrate prin partea locului. Delegații sovietici le-au înmînat darul comsomoliștilor din Kaluga: un acordeon mare făcut cu mîinile lor în fabrica de acordeoane din acest oraș.

AGHY GÖRÖG

CITIȚI

în pagina 2-a

Reamintim cititorilor că se mai pot trimite materiale pentru concurs pînă la 30 aprilie.

O URIAȘĂ CONSTRUCȚIE *în siderurgie*

De cîțiva ani Hunedoara e un mare șantier. Combinatul siderurgic s-a mărit în acest timp cu noi construcții și agregate moderne. Iar la poalele dealului Chizid, la adăpost de fumul furnalelor, s-a clădit un oraș nou.

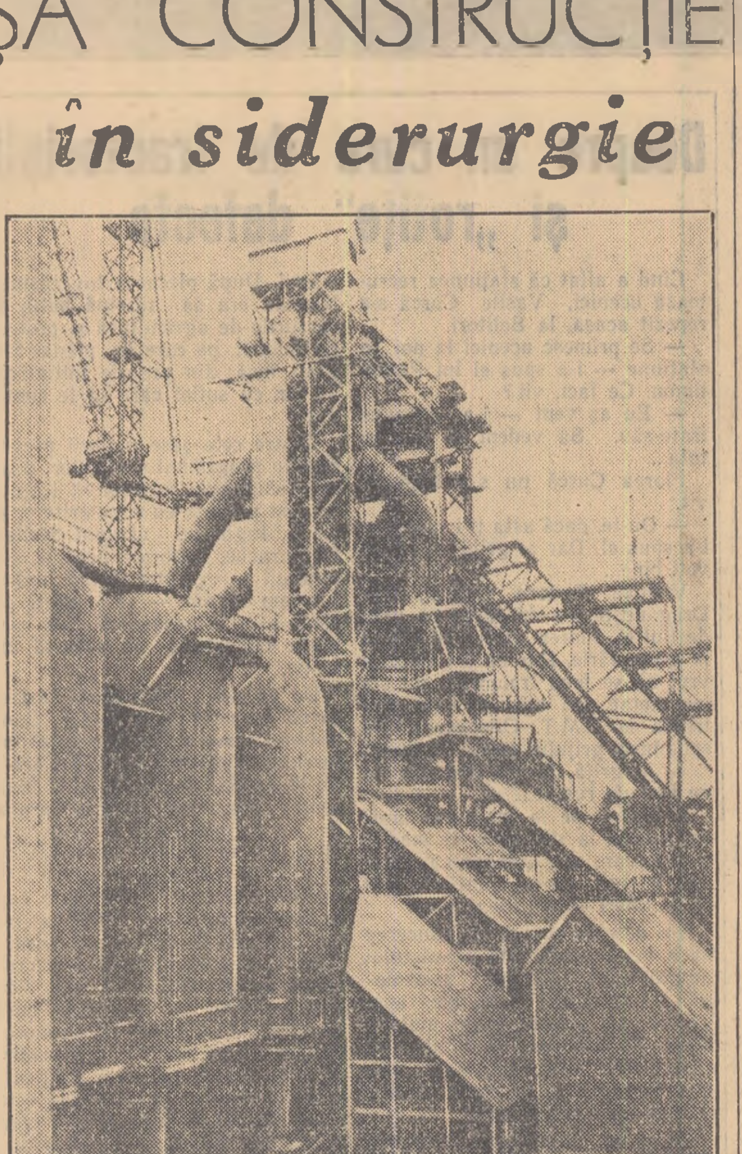
În cadrul combinatului, pe lîngă modernizarea construcțiilor și agregatelor existente, au apărut acum altele noi: prima fabrică de aglomerare a minereului mărunt din țară, o termocentrală electrică, un furnal de mare capacitate, uzina cocso-chimică cu prima baterie de cocs etc.

Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevăd pentru ridicarea necontenită a siderurgiei executarea unor construcții capitale de mari proporții. Unele dintre acestea se ridică aici, în cadrul combinatului, deschizînd astfel perspective și mai mari în dezvoltarea acestei importante unități a industriei noastre grele.

...O mare importanță în creșterea producției siderurgice o are furnalul de 700 m.c. primul din seria marilor furnale care vor intra în funcțiune în cursul actualului plan cincinal. Construcția acestui agregat se află acum în faza finală. Noul furnal va da el singur o producție de 1,5 ori mai mare decît întreaga producție de fontă a țării noastre din anul 1938.

La rezolvarea problemelor tehnice complexe impuse de construcția marelui furnal constructorii au găsit un sprijin prețios în documentația tehnică sovietică pe baza căreia au mai fost construite asemenea agregate în marea țară vecină și prietenă. Este deosebit de folositoare experiența proprie dobîndită de constructori în timpul executării noilor construcții siderurgice. Mulți dintre ei au lucrat și la darea în funcțiune a furnalului nr. 6. Brigăzile de zidari conduse de maistrul Grigore Deack, Cornel Iancău, Andrei Toth, echipele de dulgheri conduse de Gheorghe Avram, Francis Kiss, și mulți alți constructori harnici au înscris și aici, pe noul șantier, victorii de seamă.

Prin concepția constructivă și sistemul de conducere complect automatizat, noul furnal reprezintă un important progres tehnic. Sistemul de automatizare, de pildă, centralizat în 3 puncte principale de comandă se bazează pe folosirea unor motoare electrice cu curent continuu sincronizate, fapt care va permite o mare siguranță în exploatare. Buncherele de la noul agregat sînt prevăzute cu un sistem de duze cu aburi pentru dezghețarea minereurilor pe timp friguros, iar răcirea cu apă a furnalului este separată pe două presiuni diferențiate ceea ce permite însemnate economii de energie electrică.

Noul furnal de 700 metri cubi de la Hunedoara

Un complex de aparate, centralizate în puncte de comandă, efectuează toate înregistrările: presiunea, temperatura, debitul furnalului etc. Pe tablouri, denumite sfetofoare, va apare silueta furnalului, indicîndu-se în orice moment situația funcționării mecanismelor. De aici, se va urmări mersul schipurilor care alimentează furnalul cu minereu și tot de aici se va regla și regimul termic al furnalului.

Centenarul Institutului agronomic „N. Bălcescu"

Sîmbătă dimineața a avut loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală ședința festivă închinată sărbătoririi centenarului acestui Institut.

La festivitate au participat tovarășii: dr. P. Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. Tr. Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Gh. Hossu ministrul Agriculturii, acad. Gh. Ionescu-Sisești, președintele secției de biologie și științe agricole a Academiei R.P.R., acad. V. Malinschi, secretar prim-adjunct al Academiei R.P.R., acad. R. Vlădescu, cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și Ministerul Învățămîntului, oameni de știință, foști și actuali profesori ai institutului, conducători ai institutelor de învățămînt superior din București și ai institutelor de învățămînt superior agricol din întreaga țară.

La sărbătorire a participat de asemenea prof. univ. M. A. Zelinski, prorector al Academiei Agricole din Kiev, delegat al institutelor de învățămînt superior agricol din U.R.S.S. și o delegație din R. P. Bulgaria, alcătuită din Kiril Enikov, directorul Institutului de pedologie „Nikola Pușkarov", Ivan Kovacevski, directorul Institutului pentru protecția plantelor și Dimiter Bakarjiev, cercetător principal la Institutul pentru organizarea gospodăriilor agricole din Ministerul Agriculturii.

O zi de primăvară hrănește un an întreg

Buletinul meteorologic anunță o primăvară capricioasă, cu vreme friguroasă și precipitații sub formă de ploaie și lapoviță. Pentru cei ce lucrează pe ogoare acest semnal este încă un imbold de a folosi din plin fiecare ceas pentru muncile de primăvară. În legătură cu asemenea gînduri, la redacție primim zilnic tot mai multe scrisori de la sate.

„Tractoriștii de la S.M.T.-Orțișoara din regiunea Timișoara au arat în primele zile cîte 10-20 hectare de fiecare brigadă". „Colectiviștii din Seleuș, raionul Tîrnăveni, au făcut arături pe o suprafață de 15 hectare și au însămînțat 9 hectare..."

În multe părți ale țării a început campania agricolă de primăvară. De obicei, primăvara oferă cu atîta zgîrcenie zile bune de lucru încît dacă nu folosești la maximum timpul prielnic riști să rămîi cu însămînțările neterminate și în toamnă să nu ai ce strînge în hambar. Cercetările oamenilor de știință, de-a lungul unui șir întreg de ani, au dovedit că fiecare zi de întîrziere a însămînțărilor de primăvară aduce după sine o scădere a producției cu doi la sută.

„O pierdere neînsemnată" — ar putea să spună unii. Într-adevăr, două kg. mai puțin dintr-o sută nu înseamnă prea mare pagubă, dar aceste două pot deveni patru dacă lucrarea întîrzie două zile, apoi șase și așa mai departe, iar la miile de kg. de produse obținute toamna, pierderile se pot socoti tot în mii de kg. Se vede deci că nu întîmplător s-a născut o veche zicală: „O zi de primăvară hrănește un an întreg". Dar zicala aceasta are un tîlc mai adînc. Ea nu se referă numai la executarea arăturilor și însămînțărilor de primăvară, ci la întregul complex de lucrări ce se execută acum. Pe drept cuvînt se poate spune că de felul și timpul în care sînt executate lucrările în primăvară depinde producția întregului an.

Anul trecut, colectiviștii din comuna Crișeni, regiunea Cluj, au obținut de pe fiecare hectar cu 500 kg. grîu, 420 kg. porumb și 9563 kg. sfeclă mai mult decît vecinii lor, colectiviștii din comuna Greaca. Condițiile au fost asemănătoare, însă rezultatele au fost diferite. Aici se oglindește felul în care au muncit unii și ceilalți. Cei din Crișeni au folosit din plin fiecare zi bună de lucru și au executat lucrări de calitate superioară, în timp ce colectiviștii din Greaca au întîrziat lucrările, le-au făcut de mîntuială, din care cauză producția a suferit. De aici se mai desprinde o învățătură: dacă se execută lucrările la vreme, timpul poate fi întrebuințat rațional, planificat, viteza zilnică de lucru se poate urmări și intensifica unde este cazul, iar realizarea calității lucrărilor este asigurată.

Își dă seama oricine — și mai ales agricultorii încercați, pricepuți — că în primăvara aceasta nu trebuie pierdut nici un minut bun de muncă. Zilele campaniei le poți număra pe degete. Atunci la lucru! Să pornim pe ogoare fără nici un fel de zăbavă.

O contribuție prețioasă poate fi adusă de tineretul sătesc. Mulți dintre inginerii și tehnicienii agronomi de la punctele agricole din comune sînt tineri. Cerîndu-le sfatul asupra timpului potrivit și felului în care este bine să se execute lucrările, organizațiile de bază U.T.M. de la sate pot mobiliza de îndată tot tineretul la muncă. Succesului muncilor acestei primăveri tinerii să-i închine toate forțele lor. Urmînd povețele tehnicienilor și ale fruntașilor în agricultură ei să fie deschizătorii campaniei, cei dintîi ce ies pe ogoare. Dacă fiecare utemist își va mobiliza vecinii și prietenii va asigura participarea la muncă a tuturor, cîmpul va fi împînzit de oameni și atelaje și viteza zilnică de lucru planificată va fi realizată.

În multe comune sînt țărani muncitori care nu au atelaje, în unele familii bărbații — fii, soți — sînt plecați în armată. Utemiștii au datoria să-i ajute cu atelajele lor pe cei ce nu au, să ajute familiile mai sus amintite, formînd echipe, așa cum au făcut anul trecut tinerii din Armășești, regiunea București.

Sarcinile sînt sporite pentru toți acum. Pentru tractoriști, volumul de hantri planificați pe tractor în această campanie trebuie executat în timp mai scurt. În campaniile anilor trecuți, mulți au dovedit că pot face cu ușurință acest lucru, folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor. Cuplînd mai multe mașini la un singur tractor, mecanizatorii pot să execute în timpul optim muncile din campania agricolă de primăvară.

În primăvara aceasta avem de însămînțat cu diferite culturi o suprafață de aproape 6 milioane hectare. Dacă la aceasta mai adăugăm arăturile și întreținerea semănăturilor de toamnă, constatăm că într-un timp scurt trebuie să executăm un volum foarte mare de lucrări. „Greu, imposibil" vor spune delăsătorii, leneșii, cei pe care-i înspăimîntă amploarea fiecărei acțiuni importante, de mari proporții. Mulți însă, majoritatea celor ce muncesc pe ogoare, au dovedit din plin în anii trecuți că nu există piedici pe care să nu le poată învinge, că nu există lucrare care, începută la vreme, să nu dea rezultatele dorite.

Harnica noastră țărănime muncitoare va dovedi și în actuala campanie de primăvară profundul ei patriotism, încrederea în viitorul luminos ce se făurește în patria noastră, dăruindu-și cu entuziasm toate forțele pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară la timpul potrivit.

„Scînteia tineretului"

Raidul nostru în raionul 23 August

Prin cîteva unități „ALIMENTARA"

★ Acolo unde domnește buna organizare ★ Năravuri vechi ★ Fapte mărunte și totuși grăitoare

Magazinul „Alimentara" din Șos. Mihai Bravu nr. 221 este curat. În raioanele organizate cu pricepere de tov. Ciufu Constantin găsești de toate.

Cumpărătorii vin fără întrerupere.

— Dă-mi și mie te rog un litru de ulei, zahăr — o jumătate, 5 ouă, o cutie de mazăre...

Și, gospodina Vasilescu Ioana înșiră și alte alimente ce-i trebuiesc. La rînd vine Mariana, care deși are numai 6 ani știe să-i fie de ajutor mamei la gospodărie. Venită într-un suflet la „Alimentara" din colț, cere marmeladă și orez. A fost servită. A gustat marmelada; e bună. La orez nu se pricepe dar crede că mama va fi mulțumită.

Aceeași organizare, curățenie și bună deservire caracterizează și munca tovarășilor de la magazinul „Alimentara" nr. 5 din Pantelimon 40.

Să nu ne oprim însă numai la aceste magazine. În halele Obor — datorită permanentei afluențe de cumpărători — au fost înființate 36 compartimente ale unităților „Alimentara" din raionul „23 August". Aci găsești nu numai diferitele produse de care ai nevoie dar și vînzători care servesc cu atenție și pricepere pe consumatori.

— Vrei să iei brînză? Hai atunci în fund la 246. E acolo un tînăr care te servește curat și frumos.

Această afirmație a unei gospodine constituie de fapt o caracterizare a muncii utemistului Ciocîltău Mircea. Și Nică Nicolae de la compartimentul 287 coloniale este mult apreciat de consumatori. Acest utemist fruntaș în muncă, prin expunerea mărfii în cele mai bune condițiuni, prin recomandările pe care le face, reușește să aibă numeroși cumpărători permanenți.

Dar ..

La prima vedere ai impresia că la magazinul „Alimentara" nr. 12 din Pantelimon 244 treburile merg bine. Rafturile-s pline, vînzătorii binevoitori și totuși, undeva e o bubă. Un șir de spaghete și conserve despart de cîntar privirile cumpărătorului care a luat mălai. Crezînd că spaghetele n-au fost încă aranjate sau că conservele vor fi probabil puse în raft, consumatorul își oprește imaginația care cu temei își luase avînt. Dar a doua zi, a treia zi, situația este aceeași. Ba mai mult, cu timpul zidul se îngroașă. Apare și o cutie. Este clar scopul. Un cumpărător pe care l-am întîlnit în ziua raidului — tov. Ion Mărgărit — a găsit acasă în loc de un kg. mălai doar 850 grame.

Altă întîmplare. Învălmășeală. Aglomerație. După ce a plătit la casă, tov. Iancu Argentina își numără restul. Îi lipsesc 9 lei. Se duce la responsabil și i se plînge. Se face casa. Chipurile, tovarășa nu are dreptate căci nu erau în plus 9 lei. Dar culmea: banii i-au fost totuși restituiți. De ce? O vorbă din popor spune că atunci cînd ești vinovat „te simți cu musca pe căciulă". Așa se întîmplă — în cazul de față — și cu casiera de la „Alimentara" unitatea 134 din str. Industriei.

Călătoria continuă prin alte unități.

Tov. Vlad Viorica de la unul din compartimentele de coloniale din halele Obor rămîne surprinsă cînd aude de condică.

— Condica? Care? Despre ce e vorba? Eu am lipsit... Nu știu.

În sfîrșit, își aduce aminte. Și, condica, vîrîtă într-un colț, iese la iveală. Nimeni n-a scris în ea, căci nu putea fi găsită.

Să fie vinovată tov. Vlad sau tov. Ganea, responsabilul unităților alimentara din hală? După cîte se vede amîndoi.

De ce lipsesc?

Această întrebare și-o pun pe bună dreptate cetățenii care intrînd în magazinele „Alimentara" unitatea 209 sau „Alimentara" unitatea 150 cer să fie serviți cu fidea, biscuiți sau conserve de vinete, ghiveci, mărfuri care se găsesc din abundență în celelalte unități „Alimentara". Rămîi mirat de asemenea cînd afli că la „Alimentara" unitatea 125 din str. Chiristigi 48 lipsesc scobitorile de aproape 2 luni.

Un lucru curios este faptul că în multe magazine „Alimentara" din raionul 23 August, cînd ești servit cu un kilogram de griș, de exemplu, primești — în cel mai bun caz — două pungi, iar uneori s-ar putea să primești și patru. Fapte aparent mărunte, totuși importante...

De ce toate acestea?

★

Raidul nostru prin cîteva unități „Alimentara" nu a sezisat decît unele probleme. Rămîn numeroase alte probleme cunoscute în general — legate de satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale consumatorilor, de eliminarea unor năravuri vechi. De coordonarea muncii acestor unități comerciale, de buna aprovizionare a populației cu sortimentele necesare, se ocupă secția comercială a sfatului popular raional „23 August", care în diferite situații ar trebui să dovedească mai multă operativitate și inițiativă, o atitudine mai fermă față de cei ce nu fac cinste comerțului socialist. Și nu numai atît. Trebuie să se acorde o mai mare atenție propunerilor făcute de cetățeni, propuneri care aplicate pot aduce serioase îmbunătățiri activității unităților „Alimentara".

A. AVRAMESCU

Tinerii artiști amatori de la fabrica „Petőfi Sandor" din Tîrgu Mureș se bucură de mult succes pe scena clubului. Rozalia Buștian și prietena ei Irene Sipoș au fost prinse în obiectivul aparatului fotografic cu prilejul unui festival artistic.

Azi PE STADIOANE

ATLETISM. Stadionul Tineretului ora 8,30: ziua a II-a a Concursului republican de primăvară.

CICLISM. La ora 10, de la km. 8 șoseaua București-Giurgiu, se va da plecarea în cursa ciclistă de fond organizată de comitetul raional C.F.S. Gh. Gheorghiu-Dej.

GIMNASTICĂ. Sala Dinamo ora 8,30: etapa I-a (grupa A) a „Cupei Orașelor".

TENIS DE MASĂ. Sala Constructorul ora 9,30: Știința București-Flamura roșie București (f. cat. A) și ora 19,30 Voința Lemn Mobilă București—Flamura roșie București (m.cat. A).

BASCHET. Sala Floreasca de la ora 16, jocuri în cadrul campionatului categoriei A: Locomotiva București-Știința Cluj (f); C.C.A.—Progresul Cluj (m);

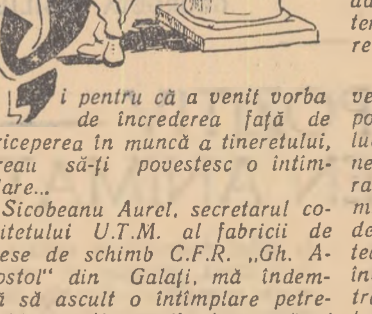
NATAȚIE. Bazinul Floreasca ora 10: concurs de verificare.

SCRIMĂ. Sala Progresul Finanțe Bănci în tot cursul zilei începînd de la ora 9: faza orășenească a campionatului republican de juniori (sabie, spadă).

FOTBAL. Stadionul „23 August" ora 14,15: Progresul București-Dinamo București; ora 16: C. C. A.-Locomotiva București (jocuri campionatul categoriei A). Stadionul Giulești ora 10,30: Locomotiva M.C.F.-Flamura roșie Giurgiu (camp. categoriei C). Stadionul Progresul F.B. ora 9,15: Progresul F.B.-Metalul Brăila; Stadionul C.C.A. ora 9,15: C.C.A.-Locomotiva București; stadion Dudești ora 10,30: Metalul București-Progresul C.P.C.S. (toate trei, campionatul republican de juniori).

Însemnare

Greșeală la măsurătoare

Și pentru că a venit vorba de încrederea față de priceperea în muncă a tineretului, vreau să-ți povestesc o întîmplare...

Sicobeanu Aurel, secretarul comitetului U.T.M. al fabricii de piese de schimb C.F.R. „Gh. Apostol" din Galați, mă îndemnă să ascult o întîmplare petrecută cu cîteva zile în urmă și care reprezenta, după el, tocmai o ilustrare a încrederii în tineret.

— Trec într-o dimineață prin atelierul de strungărie — își începu el povestea — și văd la o mașină un tînăr, părea mai mult un puști, care stătea pur și simplu cu mîinile încrucișate. M-am apropiat de el și l-am întrebat: „Spune, tu n-ai de lucru?". „Nu" — mi-a răspuns. Răspunsul ăsta m-a făcut să mă interesez îndeaproape din ce pricină poate să stea un om și o mașină în orele de producție. Pricina am aflat-o. Tînărul nostru nu lucra pentru că maistrul nu-i dăduse de lucru. „De cînd stai așa?" l-am mai întrebat. „Păi, — zise el — de dimineață. Uite că sînt 4 ore de cînd stau așa. Mi-am curățat mașina, am aranjat-o, am pus-o la punct și-acum zău că nu mai am ce face".

Cum se putea una ca asta? L-am luat de mînă și m-am dus împreună cu el la maistrul Oprea Nicolae. „Bine, tovarășe maistru, — zic — în atelierul ăsta nu mai e de lucru?" „Ba mai e, — zice maistrul dar nu pentru"... „Pentru cine?" — întreb eu. „Pentru... d-ăștia de-o șchioapă!"

N-am mai zis nimic. L-am invitat doar pe maistru să meargă împreună cu noi la inginerul Sergiu Maciovski, care era în ziua aceea inginer de schimb. Ne-am înșiruit toți trei în fața inginerului, iar eu am început să vorbesc.

„Dar e normal ca tînărul ăsta să stea degeaba 4 ore? Să facem o socoteală: în 4 ore, strungul la care lucrează el ar putea să..."

N-a mai fost nevoie să socotesc eu, pentru că mi-a făcut repede socoteala chiar inginerul Maciovski.

„Dar nu numai aceasta este important, — zic eu — ci important este și că tovarășul maistru Oprea n-are încredere în tineret. De ce să nu poată să lucreze și un tînăr piesele pe care le lucrează ceilalți strungari?"

Am fost apoi toți patru la magazie și, închipuiți-vă, erau acolo lucrări de tot felul.

— Da, pricep, l-am întrerupt eu pe secretar. Atunci i s-a dat băiatului de lucru și așa s-a terminat cu neîncrederea în tineret.

— De ce te grăbești? Stai să vezi. Chiar inginerul a dat dispoziție să i se dea băiatului să lucreze niște flanșe pentru robineți de distribuție, piese care erau, ce-i drept, de o categorie mai mare și pe care, mă gîndeam eu, cine știe dacă le-o putea face tînărul. Chestiunea asta începuse să mă îngrijoreze. L-am tras de-o parte pe tînărul nostru și l-am întrebat, așa, între patru ochi: „Ascultă, spune drept, poți tu să faci piesele astea?" Fără să stea la gînduri, băiatul mi-a răspuns foarte hotărît: „Da!". „Bine! — am zis. Bagă de seamă, că dacă nu le lucrezi cum trebuie, o să ne facem amîndoi de rîs. Dă-ți tot interesul. Cînd vor fi gata, să mă chemi și pe mine!"

Peste două zile băiatul a venit și m-a chemat.

Toate piesele au fost găsite bune. Numai că maistrului i-a dat prin cap să măsoare și el o piesă. Bun. Scoate șublerul din buzunar, ia o piesă la întîmplare și o măsoară. Și-atunci numai ce-l văd că începe să zîmbească ironic și că spune: „Hm. Nu spuneam eu? Nici nu se putea altfel. Uite colea, piesele sînt mai mari!"

Să spun drept, mă cam îngălbenisem. „Măi, să fie al naibii, ia uite poznă!" Și am început să mă uit chioriș la băiat.

Numai că după o jumătate de oră maistrul veni împreună cu băiatul și, după ce stătu un pic în cumpănă, spuse:

„Uite ce e: piesele au fost bune. Și băiatul e bun. Șublerul meu a fost defect... Mai greșește omul cîte o dată la măsurătoare...

M. CERNUȚIU

PALTONUL *nu trebuie pus încă la naftalină*

Primăvara aceasta este capricioasă. După cîteva zile călduroase, paltoanele au fost din nou scoase din garderobe: ieri a nins... Institutul Meteorologic — căruia ne-am adresat — a făcut următoarele preciziuni pentru starea timpului în zilele următoare:

Vremea se menține friguroasă, cu cer schimbător, mai mult acoperit. Duminică va cădea lapoviță sau ploaie mai ales în cursul nopții. Vîntul va sufla potrivit de la nord-vest cu intensificări temporare. Temperatura în scădere: noaptea va coborî între — 1 grad la zero grade, iar ziua va urca între + 6 pînă la + 8 grade.

Pentru următoarele trei zile în București *se prevede vreme friguroasă cu cer schimbător și cu averse de lapoviță și ninsoare. Vînt tare la început, apoi potrivit. Temperatura în scădere, apoi staționară.*

În țară *vremea rămîne friguroasă iar cerul va fi schimbător, mai mult acoperit, mai ales în sudul și răsăritul țării. Vor continua să cadă precipitații sub formă de ploaie și lapoviță mai ales în sudul țării și în Moldova. În munți va ninge. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, mai puternic în Bărăgan, Dobrogea și Moldova. Temperatura în scădere. Noaptea coboară între — 4 grade pînă la + 2 grade; iar ziua urcă între + 2 grade și + 8 grade. În nordul țării, îngheț slab. Pentru zilele de 9, 10 și 11 se prevede în țară vreme friguroasă cu cer schimbător. Vor continua să cadă precipitații sub formă de ploaie și ninsoare mai intens în jumătatea de est a țării, apoi sub formă de averse în toate regiunile țării. Vîntul în intensificare în sectorul nordic. Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între — 7 și + 2 grade, iar maximele între — 2 grade și + 7 grade. În Transilvania, în Moldova de nord și local în sudul țării, îngheț în timpul nopții.*

În concluzie: paltonul nu trebuie pus la naftalină...

Patriei mai mult cărbune

Plenara comitetului regional U. T. M.-Hunedoara cu activul

În frunte cu comuniştii, utemiştii şi tinerii din regiunea Hunedoara luptă cu avînt sporit pentru aplicarea în viaţă a sarcinilor celui de al doilea plan cincinal. Aceasta s-a oglindit puternic şi în dezbaterile plenarei comitetului regional U.T.M. cu activul, care a avut loc de curînd. Plenara a analizat în lumina documentelor celui de al II-lea Congres al partidului munca organizaţiilor de bază U. T. M. pentru îndeplinirea primului cincinal, şi a stabilit măsurile ce trebuie luate pentru mobilizarea activă a utemiştilor şi tinerilor alături de toţi oamenii muncii sub conducerea partidului, pentru traducerea în viaţă a sarcinilor celui de al doilea plan cincinal.

Atît în expunerea prezentată de tovarăşul Sîrbu Dragomir, prim-secretar al comitetului regional U.T.M., cît şi în discuţiile purtate de către participanţii la plenară, s-au subliniat adîncile transformări care au avut loc în industria siderurgică şi carboniferă a regiunii în anii primului cincinal, precum şi contribuţia organizaţiei U.T.M. la mobilizarea tineretului în lupta pentru mai mult oţel şi cărbune. Plenara a acordat o atenţie deosebită muncii politice desfăşurată de organizaţiile U. T. M. din regiune pentru transformarea socialistă a agriculturii. Atît darea de seamă cît şi discuţiile au scos în evidenţă lipsurile care s-au manifestat în munca comitetului regional şi a comitetelor raionale U.T.M. în această direcţie. Plenara s-a ocupat de asemenea de munca organizaţiilor U.T.M. în rîndul elevilor, studenţilor şi pionierilor.

★

Atît în expunerea făcută, cît şi în discuţiile purtate de numeroşi participanţi la plenară, s-a insistat în mod deosebit asupra cauzelor care au dus la scăderea productivităţii muncii şi la creşterea preţului de cost al cărbunelui — fapt criticat în Raportul de activitate al C. C. al P. M. R. prezentat la cel de al doilea Congres. Nerealizarea planului de extracţie în industria carboniferă de către minele Văii Jiului — s-a arătat în plenară — se datoreşte şi lipsei de preocupare a comitetului raional U.T.M Petroşani cît şi a comitetelor U.T.M. din mine faţă de folosirea întregii capacităţi de producţie a utilajelor moderne cu care sînt înzestrate minele. Este bine cunoscut faptul că datorită folosirii maşinilor sovietice de încărcat, brigăzile de tineret conduse de Barta Francisc, de la mina Petrila, Iancu Octavian, Vizi Andrei, de la mina Vulcan, au obţinut şi obţin importante succese în munca lor. Dar aceste maşini nu sînt introduse în muncă pe scară largă, iar cele introduse nu sînt folosite cu maximum de randament.

Din plenară a reieşit şi faptul că organizaţiile U.T.M. au sprijinit insuficient conducerile minelor în aplicarea metodelor înaintate de muncă, în extinderea sistematică a metodelor de muncă ale lui Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, Kopetin Geza şi alţii.

In plenară s-a vorbit şi despre metoda graficului ciclic. Tînărul inginer Nicolae Mereţ a criticat felul în care se aplică această metodă în mina Petrila, în care munceşte. „Nu toţi tinerii care muncesc după metoda graficului ciclic — a spus vorbitorul — cunosc cum trebuie să lucreze după această metodă şi unde duce aplicarea ei. In mina Petrila metoda graficului ciclic se aplică în multe locuri în mod formal. Aceasta se întîmplă deoarece ciclogramele sînt alcătuite din birou, în mod nereal".

Din discuţiile purtate s-a văzut că la minele Lonea şi Petrila tinerii nu sînt îndrumaţi suficient de către comitetele U.T.M. pentru păstrarea şi întreţinerea în bune condiţiuni a maşinilor şi uneltelor cu care muncesc. La mina Jieţ-Lonea, de pildă, o sumedenie de vagoneţi sînt aruncaţi pe lîngă linie, iar la mina Uricani din 24 de locomotive de transport funcţionează doar 4, în ciuda faptului că tinerii se plîng că n-au mijloace de transport.

După cel de al doilea Congres al partidului, s-a arătat în plenară, mulţi tineri mineri, pătrunşi de dorinţa de a spori producţia de cărbune, s-au îndreptat spre abatajele frontale. La mina Lupeni şi în alte locuri, tineretul a cerut să i se încredinţeze unele sectoare în care sînt abataje frontale. Dar nu peste tot lucrurile se prezintă la fel. Sînt şi unii responsabili de brigăzi care refuză să muncească în abataj frontal. Faţă de manifestările nesănătoase din munca tineretului comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. au datoria să ia o poziţie hotărîtă.

In plenară s-a scos în evidenţă faptul că în Valea Jiului s-au obţinut succese în calificarea tineretului. Numai la mina Lupeni în cursul anului 1955 s-au calificat în diferite munci un număr de 1.406 tovarăşi, în majoritatea cazurilor tineri veniţi din toată ţara ca să înveţe frumoasa meserie de miner.

Dintre aceştia însă o bună parte au fost mereu mutaţi dintr un loc în altul sau puşi să lucreze în unele sectoare necorespunzătoare calificării lor. O atenţie mai mare trebuie să dea comitetul U.T.M. de la mina Petrila — a arătat minerul fruntaş Adalbert Kibedy — brigăzilor de tineret, stabilităţii şi mai bunei lor organizări.

Mai mulţi participanţi la plenară au vorbit despre sprijinul pe care comitetul raional U.T.M. Petroşani şi comitetele U.T.M. din mine trebuie să-l dea ridicării nivelului întrecerii socialiste, a antrenării fiecărui tînăr miner în lupta pentru mai mult cărbune. Din lucrările plenarei a reieşit că în minele din Valea Jiului există însemnate rezerve interne care n-au fost încă valorificate şi că în îndeplinirea sarcinii pusă de Directivele Congresului partidului, cu privire la cel de al doilea plan cincinal de a da în 1960 cu 80—90 la sută mai mult cărbune brut decît în 1955, folosirea lor are un rol deosebit de important.

Plenara a analizat de asemenea modul în care comitetul raional U.T.M. Petroşani a asigurat îndrumarea şi conducerea politică a organizaţiilor de bază U.T.M. Tovarăşul Marin Velea — instructor al comitetului regional U.T.M. — a criticat cu tărie pe unii activişti ai comitetului raional U.T.M. Petroşani ca: Negoiţă Constantin şi Ion Bertoty care în deplasările lor pe teren se mulţumesc să facă simple „vizite" la sediile comitetelor U.T.M. în loc să meargă la locurile de muncă ale tinerilor. Aşa cum s-a văzut din dezbaterile plenarei problema unei legături cît mai trainice cu tineretul, cu organizaţiile de bază, este valabilă şi pentru unii activişti ai comitetului regional U.T.M.

★

Luînd cuvîntul în încheierea dezbaterilor plenarei, tovarăşul Virgil Trofin, secretar al C. C. al U. T. M., a arătat că Hotărîrile celui de al doilea Congres al partidului au o însemnătate deosebit de mare pentru întreg poporul muncitor, pentru tineret. Hotărîrile şi acţiunile partidului nostru — a spus vorbitorul — sînt programe de luptă ale tineretului. La îndeplinirea lor fiecare din noi este chemat să aducă o contribuţie cît mai mare. Lucrările plenarei — s-a arătat în continuare — au scos la iveală o serie de probleme de care trebuie să se ţină seamă în munca de viitor. Important este ca problemele discutate aici, cît şi măsurile luate să fie dezbătute cît mai aprofundat şi mai concret în organizaţiile de bază, potrivit cu condiţiile de muncă specifice, scoţîndu-se la iveală măsurile şi metodele practice ce trebuie luate pentru a da viaţă hotărîrilor celui de al doilea Congres al partidului. In încheiere s-a subliniat că centrul de greutate al muncii de organizaţie trebuie mutat jos, în organizaţiile de bază, acolo unde hotărîrile partidului şi guvernului capătă viaţă.

La sfîrşitul lucrărilor plenarei s-a adoptat un plan concret de măsuri în care, în lumina sarcinilor trasate de Congresul partidului, sînt trecute o serie de măsuri politice şi organizatorice a căror îndeplinire va duce la o serioasă îmbunătăţire a activităţii comitetului regional, a comitetelor raionale şi a organizaţiilor de bază U.T.M. din regiunea Hunedoara.

GEORGETA VASILIU

„Lucrări executate la timp şi de bună calitate" — aceasta este una din lozincile mecanizatorilor. In iarnă, mulţi au aplicat-o la reparaţii, iar acum luptă pentru traducerea ei în fapte la lucrările agricole din campania aceasta.

Pe tarlalele gospodăriei colective din Triteni, regiunea Cluj, tractoriştii de la S.M.T. Cîmpia Turzii au tras primele brazde. In urma plugului, Alexandru Venczel — preşedintele gospodăriei — utemistul Valeriu Roiban — şeful de brigadă şi tractoristul Gavrilă Cucu controlează calitatea arăturii (vezi fotografia).

Despre un curs de tractorişti şi „rotiţe" defecte

Cînd a aflat că staţiunea recrutează ucenici, Vasile Curcă s-a repezit acasă, la Belitori.

— Se primesc ucenici la noi în staţiune — i-a spus el lui Pantelimon. Ce faci, vii?

— Eu aş veni — i-a răspuns frate-său. Să vedem ce zice şi tata...

Florea Curcă nu s-a împotrivit.

— Du-te, dacă asta ţi-i vrerea— i-a spus el. Dar ai grijă — să înveţi bine...

Văduva Tudora Letcan, din Drăgăneşti, s-a despărţit cu greu de fiul ei, Florea. Ii era de ajutor la gospodărie. Dar dacă băiatul a vrut să se facă tractorist, nu s-a încumetat să-i stea în cale. L-a trimis la S.M.T. Odobeasca. I-a spus însă, grijulie, ca orice mamă:

— Ai grijă, învaţă bine. Să nu ne faci de ruşine...

Şi astfel, pe la începutul lunii decembrie, la staţiunea de maşini şi tractoare din Odobeasca, raionul Roşiori, s-au întîlnit mai mulţi tineri — viitorii ucenici.

S-a deschis cursul. Conducerea lui a fost încredinţată utemistului Sergiu Cara, inginer mecanic-şef al staţiunii. S-au ales apoi lectorii, s-a stabilit programul de lecţii. Au început şi lecţiile. In clubul bine amenajat, elevii stăteau la mese şi îşi notau de zor cele ce spuneau lectorii.

Totul se desfăşura întocmai unui mecanism bine pus la punct. Asta însă numai pînă la începutul lunii ianuarie, cînd... s-a stricat prima „rotiţă" a mecanismului. Inginerul Gheorghe Predescu, lectorul unuia dintre cele mai importante cursuri pentru ucenici — cursul de tractoare— a fost luat din staţiune, pentru cîtva timp, de către serviciul regional S.M.T. „Rotiţa" s-a mai învîrtit de vreo două-trei ori şi s-a oprit. S-au mai ţinut, după plecarea tovarăşului Predescu, doar vreo trei lecţii, după care nimeni nu s-a mai interesat de acest curs. Mai tîrziu, cînd iarna şi-a arătat colţii, s-a mai stricat încă o „rotiţă". Lemnele se terminaseră. La club era frig tare, aşa că lecţiile nu se mai puteau ţine acolo. Lectorii şi elevii s-au mutat atunci în dormitor. Nu era de loc comod să stai în pat şi să-ţi iei notiţe.

Pe la începutul lunii februarie şi-a încetat activitatea şi cursul de matematică. Lectorul cursului „Noţiuni elementare de matematică, fizică şi chimie" — contabilul şef — ocupat cu alte treburi în afara staţiunii, a lăsat cursul pe seama utemistului Spiridon Nicolau, agronom şef, care — plecînd şi el — l-a lăsat, la rîndul lui, pe seama utemistului Dumitru Cîrjan, contabil principal, care l-a lăsat — şi el — pe seama... nimănui. După plecarea tovarăşului Nicolau era să rămînă baltă şi cursurile de agricultură şi protecţia muncii, pe care le preda. S-a găsit însă, din proprie iniţiativă, un om cu suflet care să le continue.

Dintre cele şase materii prevăzute în programul ucenicilor, doar la „Tehnologia metalelor" lecţiile au fost predate cu regularitate, zi de zi. Inginerul utemist Stelian Dumitrache, lectorul cursului, s-a străduit — excepţie făcînd limbajul cam savant — să-i ajute pe elevi să-şi însuşească cît mai multe cunoştinţe în această direcţie.

De ce s-a desfăşurat astfel cursul cu ucenicii la S.M.T. Odobeasca? Unde a fost responsabilul cursului, inginerul Sergiu Cara? De la deschiderea cursului şi pînă acum, inginerul Sergiu Cara a fost — cu mici excepţii — în staţiune. De ce nu s-a preocupat de pregătirea ucenicilor? Asta-i altă poveste. „Ocupat" pînă peste cap cu desfăşurarea reparaţiilor, a „uitat" cu totul de cursuri. A „uitat" chiar să se îngrijească de recrutarea a doi lectori — mai ales pentru cursul de tractoare, curs deosebit de important pentru pregătirea ucenicilor. Şi nu pentru că n-ar fi avut oameni calificaţi în această privinţă — dînsul este chiar inginer mecanic şi mai erau apoi mulţi mecanici de sector pricepuţi, care l-ar fi putut ajuta — ci pentru că n-a avut „timp" să se ocupe de asta.

Atît de „ocupat" a fost tovarăşul Cara, încît nici de asigurarea unor condiţii bune, normale de învăţătură „n-a avut vreme" să se îngrijească. Elevii nu au manuale după care să înveţe. Scuza este găsită uşor de tovarăşul Cara: „n-am primit repartizarea". Acoperit astfel, tovarăşul Cara şi-a pus mîinile în sîn şi a aşteptat să-i pice manuale din cer. Nu s-a străduit nici măcar să ceară sprijinul şcolii profesionale de tractorişti din Roşiori în rezolvarea acestei probleme.

Şcoala de ucenici din S.M.T. Odobeasca trebuie să-şi îmbunătăţească activitatea. Elevii au venit aci cu dorinţa fierbinte de a învăţa să stăpînească tractorul, să devină tractorişti pricepuţi. Conducerea staţiunii şi a şcolii trebuie să le dea tot sprijinul în această privinţă. Ei nu trebuie să uite măcar o clipă că de felul cum îi vor pregăti pe ucenicii de acum, depinde priceperea şi calificarea profesională a tractoriştilor de mîine ai staţiunii.

M. N. CIRSTEA
şi corespondent
CONSTANTIN FIRU

Opiniile mele

„PRIETENIA MARILOR POPOARE" — film documentar sovietic în culori (cinematografele: Maxim Gorki şi Timpuri Noi).

„PYGMALION" de G. Bernard Shaw (Teatrul Naţional din Cluj — luni în sala Comedia, joi în sala Sf. Sava. Direcţia de scenă: G. Aurelian şi C. Anatol).

„INTR-UN CEAS BUN" de V. Rozov (Teatrul Naţional din Cluj— duminică şi marţi în sala Sf. Sava. Direcţia de scenă: Călin P. Florian.

„CEI DOI" — film iugoslav (cinematografele: Magheru, Lumina şi Volga).

„ORELE SPERANŢEI" — film polonez (cinematografele Filimon Sîrbu, Elena Pavel şi Arta).

„CIOCIRLIA" — film romînesc (cinematografele Patria, I. C. Frimu, Vasile Roaită, Al. Sahia şi Mioriţa.

„O CALATORIE IN EPOCA PREISTORICA"— film cehoslovac (cinematograful T. Vladimirescu).

„AVANSAREA ŞEFULUI" comedie de Eugen Naum (Teatrul Naţional din Cluj — sala Sf. Sava. Direcţia de scenă Ion Dinescu). Victor Tudor Popa.

„ILIE IN LUNA DE MIERE" — film romînesc (cinematografele Patria, I. C. Frimu, Vasile Roaită, Al. Sahia şi Mioriţa).

Expoziţie de artă plastică sovietică

Iubitorii de artă din ţara noastră vor putea admira în cursul lunii iunie o colecţie sovietică de picturi, sculpturi şi lucrări de grafică în original. Expoziţia de artă plastică sovietică organizată de Ministerul Culturii se va deschide în sala Dalles din Capitală. Ea va cuprinde 70 de picturi, 27 de sculpturi şi 180 de lucrări de grafică.

Colţul concursului

Pentru a doua oară fruntaşă

Pentru a doua oară brigada de tineret condusă de tov. Ştefănescu Dumitru din secţia mecanică productivă de la „Feroemail" Ploeşti a obţinut drapelul de brigadă fruntaşă pe secţie.

Cum au reuşit? Nu-i nici un secret. In primul rînd utemiştii din brigadă sînt foarte harnici, îşi iubesc meseria, munca pe care o îndeplinesc.

Deseori, maistrul Gheorghe Molnar este văzut în mijlocul tinerilor din brigadă. Este firesc. Dar iată că datorită sfaturilor lui brigada şi-a organizat munca pe faze de operaţii şi pe fiecare membru din brigadă.

Pentru a înlătura timpii morţi, membrii brigăzii îşi pregătesc de cu seară piesele pentru lucru, încît operaţiile de filetat şi asamblat să se desfăşoare în mod ritmic, pe bandă.

Astfel, brigada asamblează zilnic cîte 800—1000 bucăţi piese electrice ca: doze, coturi pantzer şi pechel.

Normele lor sînt zilnic depăşite cu 180% aducînd o contribuţie însemnată în realizarea planului de producţie pe întreprindere.

Intreaga brigadă este fruntaşă, iar printre membrii ei, Dan Petre, Serghie Dumitru, Gheorghe Mihalcea etc. sînt cei mai harnici.

Corespondent
JULIETA OANCEA

Veşti de la prietenii cărţii

În cadrul acţiunilor de popularizare a concursului „Iubiţi cartea", comisiile raională şi orăşenească Urziceni au organizat o întîlnire între participanţii la concurs şi scriitoarea Tamara Pînzaru, din Bucureşti, care a făcut o prezentare a romanului „Aşa s-a călit oţelul" de Ostrovski — carte prevăzută în bibliografia obligatorie pentru concurs. Cititorii au pus scriitoarei o serie de întrebări.

Intîlnirea s-a încheiat cu un frumos program artistic prezentat de brigada artistică de agitaţie a fermei horticole Armăşeşti.

Corespondent
D. MARINO

Cu însufleţire participă la concursul „Iubiţi cartea" şi elevii unei şcoli dintr-o unitate militară din Galaţi.

Pînă în prezent, peste 30 de tineri, dintre care majoritatea utemişti, s-au prezentat la discuţiile finale care au avut loc. Printre primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii" sînt elevii Ion Costei, Vasile Popa, Viorel Popescu, Alexandru Ionaşcu şi alţii.

Numărul tot mai ridicat de cărţi citite şi solicitate de la bibliotecă reflectă dragostea şi setea de cultură mereu crescîndă a militarilor patriei noastre.

Urmînd cu bucurie exemplul colegilor lor, un număr de alţi 250 elevi s-au înscris la acest concurs pentru citit literatură, — lucru ce ne îndreptăţeşte să sperăm că, în curînd, majoritatea elevilor şcolii noastre vor deveni purtători ai insignei „Prieten al cărţii".

Elev matroz
STELIAN C.

La Casa de Cultură C.C.S. din Sinaia

Oamenii muncii veniţi în staţiunea Sinaia au prilejul să petrecă clipe minunate la Casa de Cultură a C.C.S., unde au posibilitatea să citească diferite cărţi, să asculte muzică, să vadă spectacole şi să se distreze.

ÎNCĂ UN EROU POZITIV AL FILMULUI DE DESEN ANIMAT

După şurubul lui Marinică, un alt erou al filmului de desen animat romînesc vine să aducă bucurie zgomotoasă copiilor şi zîmbete reţinute de aprobare celor mari. Il calificăm drept „pozitiv" pe eroul filmului „Tortul de ciocolată" pentru că realizatorii (scenarist, regizor şi pictor principal: Pascal Rădulescu, pictor decorator: Dumitru Ştefănescu, aranjament muzical: ing. Dan Ionescu) l-au înzestrat cu o personalitate care-l face pe dată îndrăgit.

Succesul filmului trebuie pus desigur în primul rînd pe seama înţelegerii şi bunei utilizări a multiplelor posibilităţi pe care le oferă desenul animat unde, fără cuvinte, se poate exprima o acţiune bogată în umor şi neprevăzut, în care fizionomia simpatică a unor personaje mişcîndu-se vioi, să vorbească de la sine. Scenariul, de exemplu, n-a venit aici de la început să ne arate virtuţile cu care e înzestrat ursuleţul despre care e vorba; isteţimea, abilitatea lui deosebită, împletite cu însuşiri specific copilăreşti, ne dau firesc imaginea individualităţii lui pe măsură ce eroul trece prin atîtea întîmplări din care iese învingător. Ursuleţul nostru a primit de la mama sa o misiune „de onoare": să ducă în dar lui moş Martin, cu ocazia aniversării zilei lui de naştere, un tort de ciocolată pe care s-a scris frumos cu cremă albă „La mulţi ani"! Este normal deci ca mirosul îmbietor al tortului — pe care în film îl percepem sub forma unui abur transparent fluturînd în urma ursuleţului pretutindeni pe unde trece — să atragă animalele din pădure. De aci se declanşează şi conflictul filmului, simplu, fără nimic artificial introdus din afară.

Fantezia şi priceperea realizatorilor ies deosebit de pregnant în evidenţă cu ocazia înfruntării dintre ursuleţ şi animalele lacome. Vulpoiul se rostogoleşte la vale, prizonier al unui trunchi găunos de copac în care s-a băgat singur, ademenit cu isteţime de ursuleţ. Şarpele s-a încolăcit ameninţător în jurul ursuleţului, dar printr-o manevră abilă acesta scapă, lăsînd jivina tîrîtoare... înnodată. Asemenea sclipiri de inteligenţă şi inventivitate nu sînt lucruri rare în film. Ele apar la tot pasul stîrnind plăcerea surprizelor, uimire şi interes. Aşa e şi scena cînd —urmărit de vulpe — ursuleţul se aruncă într-o barcă şi porneşte în viteză pe cursul apei unui rîu vijelios. Scîndura pusă să semnaleze ivirea cascadei transformă îndată barca în avion şi eroul nostru — scăpat de noua primejdie — zboară radios purtînd în mînă nevătămat tortul de ciocolată.

Nu se poate să nu apreciezi amuzat „austeritatea" micului comisionar conştiincios, care nu se lasă decît un moment furat de jocul cu mingea întîlnit în drum, nu-şi acordă plăcerea de a gusta din tort ceea ce i-ar fi ştirbit „autoritatea" de om căruia i s-a încredinţat o treabă importantă. Numai cînd se iveşte deasupra unei căpiţe de fîn în care a intrat din viteză, îşi permite să lingă un pai care se înfipsese în tort. Merită deci ursuleţul toată stima noastră, după cum merită şi darul pe care înainte cu un moment abia că îndrăznise să-l rîvnească: o minge de fotbal.

Se remarcă îmbucurător tratarea întregului film într-un autentic spirit naţional, de la culorile luminoase specifice peisajului romînesc şi muzica brodată pe o cunoscută melodie de folclor care însoţeşte întîmplările ursuleţului, pînă la stilul desenului şi arhitecturii. Dacă adăugăm şi prezenţa animalelor obişnuite în multe din basmele poporului nostru, putem socoti „Tortul de ciocolată" ca un fel de poveste populară romînească modernă.

★

Este cu atît mai surprinzător ca alături de „Tortul de ciocolată" Studioul cinematografic „Bucureşti" să producă un film ca „Păţania vulpoiului" în care schematismul face casă bună cu neclaritatea acţiunii şi lipsa de gust în îmbinarea culorilor. E cazul să considerăm asemenea neajunsuri ca ţinînd de o etapă depăşită a filmelor pentru copii. O singură circumstanţă atenuantă s-ar putea acorda: experimentarea unei tehnici noi cum e aceea a hîrtiuţelor decupate în culori.

SUZANA VOINESCU

STUDENŢII UNEI UZINE

P. Bondarenko

In seara aceea, bătrînul strungar Alexei Nikolaevici Elaghin şi comsomolistul Konstantin Zolotarev au rămas în secţie mai tîrziu ca de obicei. Schimbul al doilea îşi preluase de mult munca, în hală se aprinseseră becurile electrice, dar Elaghin şi Zolotarev tot mai stăteau la masa maistrului controlor studiind nişte desene. Secţia primise o comandă de răspundere. Maistrul încredinţase lui Elaghin şi lui Zolotarev executarea celor mai complicate piese. Şi iată-i chibzuind asupra felului în care e mai bine să înceapă lucrul.

— Ar trebui să facem o mandrină, — spuse Elaghin, strivind ţigara între degetele sale aspre.

— Dar cum? — îşi ridică ochii spre el Zolotarev.

— Asta-i chestiunea, cum?...

— Poate ar fi bine să-l invităm pe tehnician, ce zici?

— In primul rînd trebuie să ne gîndim noi, răspunse bătrînul metalurgist. Ce, toată viaţa o să ne tot rugăm: faceţi-ne o mandrină, faceţi-ne un desen, ajutaţi-ne... Trebuie să învăţăm să facem singuri. Cred că asta-i principalul, tinere...

Kostea tăcu. Ba părea că e chiar puţin jignit: de ce vorbeşte aşa Alexei Nikolaevici? Oare el, Kostea Zolotarev, este chiar aşa de nepriceput? In urmă cu 7 ani el a absolvit cu succes şcoala profesională. Citeşte cu uşurinţă desenele, poate calcula turaţiile arborelui, ale şurubului-conductor. Oare nu se vorbeşte despre el ca despre un strungar calificat?

Şi totuşi cuvintele bătrînului strungar nu i-au ieşit din minte toată seara. Işi aminti de noul strung, care a fost adus alaltăieri în secţie. Se spune că acesta poate înlocui singur aproape o jumătate din toate strungurile din hală. Cine va lucra la el? Desigur că nu un simplu strungar, ci un om cu o pregătire tehnică specială. Doar la aşchierea intensivă, la folosirea cuţitelor cu plăcuţe de ceramică nu poţi s-o scoţi la capăt fără cunoştinţe temeinice.

Alexei Nikolaevici are, de bună seamă, dreptate. In secţie se petrec aproape zilnic schimbări. Tehnica este acum alta. Se schimbă şi metodele de muncă. Şi piesele care trebuie prelucrate sînt mai complicate. Da, fără cunoştinţe tehnice serioase nu poţi deveni în vremea noastră un mare şi adevărat maistru...

— Va să zică, te-ai hotărît să înveţi? — spuse, ascultîndu-l pe Konstantin, Boris Efimovici Belov, directorul şcolii tehnice de construcţii de maşini recent organizată pe lîngă uzină.

La 1 septembrie, Konstantin încredinţă maşina schimbului său şi aci, la garderoba secţiei, îşi îmbrăcă costumul nou, cumpărat în preajma lui 1 Mai, şi îşi luă în subţioară pachetul cu cărţi.

— Intr-un ceas bun, — îi ură Elaghin.

Zolotarev intră în clasă şi privi cu mirare pe cei ce stăteau în bănci. El auzise că făcuseră cerere de primire la şcoală şi muncitori tineri şi bătrîni, dar nici nu se gîndise că pe mulţi dintre ei îi va întîlni aci. Alături de proaspeţii absolvenţi ai şcolilor profesionale şedeau cunoscuţi maiştri, tehnologi, laboranţi, şefi de secţii. Ivan Ivanovici Minakov, şeful secţiei mecanice de montaj, a terminat şcoala de pe lîngă uzină încă în 1934 şi a început să lucreze ca strungar. Apoi a fost ridicat în funcţia de maistru controlor. Acum, el conduce unul din sectoarele hotărîtoare ale secţiei. Minakov cunoaşte pe dinafară, după contururi, fiecare piesă a excavatorului — atît de bogată este experienţa de producţie a acestui om. El poate executa la orice strung piese complicate, însă şi el îşi dă seama că are prea puţine cunoştinţe teoretice.

Alexandr Pavlovici Buzin lucrează ca laborant la cabinetul Roentgen al laboratorului central. Munca sa este interesantă, pasionantă. Buzin îşi iubeşte meseria, o preţuieşte. La uzină vin mereu utilaje tot mai noi şi complicate a căror mînuire şi folosire devine tot mai grea pentru un practician lipsit de cunoştinţe tehnice sistematizate.

..Au trecut numai 6 luni de la deschiderea şcolii tehnice de pe lîngă uzină şi influenţa ei se simte de pe acum în fiecare secţie. Studenţii — aşa sînt numiţi în uzină elevii şcolii tehnice — citesc mai uşor desenele, fac singuri calcule tehnice complicate.

— Elevul meu prinde aripi. Creşte! vorbeşte acum strungarul Elaghin despre Konstantin Zolotarev.

Zolotarev a fost unul dintre primii oameni din uzină care au folosit cuţitele cu plăcuţe de ceramică. Acum, Zolotarev ţine lecţii la şcoala metodelor avansate de muncă, organizată din iniţiativa organizaţiei comsomoliste din secţia de mecanică.

Nu degeaba au cerut muncitorii cu atîta perseverenţă deschiderea şcolii tehnice. Nu degeaba organizaţiile de partid şi de Comsomol ale uzinei au dus tratative cu o serie de instituţii din Moscova în legătură cu această problemă.

Creşterea permanentă a producţiei, îmbunătăţirea utilajului, perfecţionarea tehnologiei au cerut o creştere şi a nivelului cultural-tehnic al muncitorilor. Conform noului plan cincinal, utilajul uzinei „Komintern" ca şi al altor întreprinderi din Voronej va deveni de nerecunoscut.

Muncitorii sînt cu pasiune atraşi de cunoştinţe. La cererea lor s-a creat la şcoala tehnică o grupă pregătitoare pentru acei care nu au 7 clase elementare, dar care vor să treacă în învăţămîntul mediu tehnic. Acum există în uzină circa 200 de studenţi. Aceştia sînt ajutaţi să-şi planifice în aşa fel timpul de lucru, încît să nu piardă orele de curs, să aibă posibilitatea să se pregătească pentru cursuri. Ei se bucură de atenţie şi grijă din partea colectivului uzinei.

(Din „Komsomolskaia Pravda" nr. 66/1956).

Expediția sovietică în Antarctida

După cum se știe, de cîteva luni o expediție științifică sovietică se află la Polul Sud. Zilele acestea, presa sovietică a publicat primele fotografii din orășelul „Mirnîi" — baza de cercetări științifice a expediției. Reproducem aci două din aceste fotografii. In prima — locuitorii permanenți ai Antarctidei, pinguinii, privesc cu curiozitate la avionul sovietic de curînd aterizat. In a doua fotografie — vaporul cu motor Diesel — electric „Lena" la țărmul Antarctidei.

COMENTARIUL zilei

Glubb-Pașa din nou în Orientul Mijlociu

Plecarea destul de „grăbită" a faimosului Glubb-Pașa din Iordania, declarațiile sale făcute la Londra precum și decorarea de către regină a generalului englez, păreau să închidă totuși definitiv capitolul activității acestuia în Orientul Mijlociu.

Se pare însă că în cazul de față s-a făcut o excepție. Referindu-se la informații primite din Londra, revista iraniană „Etthelaate Hafteghi", anunța că generalul Glubb urmează să fie numit șeful statului major al forțelor armate engleze ce vor fi create pe baza unificării principatelor situate în sudul peninsulei arabe.

In afara elementului de senzație propriu-zis, acest fapt ridică cel puțin două probleme demne de luat în seamă. In primul rînd, folosirea în continuare, de către politica britanică, a metodelor „dezbină și domnește" pentru perpetuarea dominației sale colonialiste în Orientul arab. In al doilea rînd, crearea unui nou focar de încordare în Orientul Mijlociu.

Intoarcerea lui Glubb pe aceleași meleaguri coincide cu elaborarea unei noi strategii diplomatice a Angliei în această parte a lumii. Faptul propriu-zis — crearea unei federații a principatelor din sudul peninsulei arabe — înseamnă in fond reunirea unor mici posesiuni engleze din această regiune, ca, de pildă, a emiratelor Iafi, Dali, Beida, a sultanatului Lahedj împreună cu Adenul pentru a crea o amenințare directă împotriva Yemenului și a Arabiei Saudite. Motivele sînt multiple; ar putea fi menționate importanța strategică și economică a acestei regiuni, faptul că monopolurile engleze doresc să creeze o contrapondere dominației monopolurilor americane din Arabia Saudită.

Dar motivele economice nu epuizează chestiunea. Yemenul s-a manifestat fățiș în ultimul timp ca sprijinitor al politicii de neutralitate promovată de statele arabe. Se știe astfel că regele Yemenului a aprobat declarația șefilor guvernelor la recenta conferință a celor trei state arabe — Egipt, Arabia Saudită și Siria — conferință care s-a pronunțat împotriva pactului militar agresiv de la Bagdad, și pentru o strînsă colaborare între țările arabe în vederea asigurării securității acestora. De asemenea, potrivit ziarului egiptean „Al Ahram" între Arabia Saudită și Yemen a fost încheiat un pact bilateral care prevede înființarea unui comandament militar unificat.

Prin urmare este vorba de folosirea Aden-ului și a principatelor limitrofe ca o bază de provocări împotriva Yemenului și Arabiei Saudite. Diplomația engleză scontează să-și întărească — prin federalizarea micilor principate — — presiunea armată împotriva politicii de neutralitate și neparticipare la blocuri militare duse de țările arabe.

Nu întîmplător, în aceste zile, cercurile diplomatice din Londra și Washington sînt atît de mult preocupate de insistențele engleze privind elaborarea unor planuri militare de intervenție armată — sub un pretext sau altul — în Orientul Apropiat și Mijlociu. Acțiunile intreprinse de Anglia în sudul Peninsulei Arabe și trimiterea unui exponent al colonialismului britanic în această regiune amenință în modul cel mai direct lupta de eliberare națională a popoarelor arabe.

Cu toate acestea — datorită factorilor noi care au intervenit în Orientul Mijlociu, — există în condițiile actuale foarte puține posibilități ca Glubb să poată realiza aici ceea ce n-a realizat în Iordania.

S. V.

Acord maritim între U. R. S. S. și India

DELHI 7 (Agerpres). — TASS transmite: In conformitate cu comunicatul comun sovieto-indian din 13 decembrie 1955, la Delhi au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Indiei. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate și, după o examinare amănunțită a tuturor problemelor, ele s-au încheiat la 6 aprilie 1956 prin semnarea unui acord cu privire la stabilirea legăturilor maritime regulate directe între porturile Uniunii Sovietice și ale Republicii India.

Delegațiile au căzut de acord cu privire la stabilirea comunicației maritime regulate între porturile sovietice din Marea Neagră Odesa și Novorosisk și porturile indiene Bombay și Calcutta.

Părțile au pus la dispoziție pentru navigația regulată cîte șase nave cu un deplasament total de peste 50 000 de tone de fiecare parte. Navele de pe această linie vor transporta în deosebi încărcături sovietice și indiene.

Navele celor două țări se vor bucura în porturile U.R.S.S. și Indiei de regimul națiunii celei mai favorizate și vor avea asigurată o deservire complectă și toate cele necesare pentru o navigație normală.

Acest acord constituie o nouă etapă în dezvoltarea colaborării economice și lărgirii comerțului între U.R.S.S. și India.

Vizitele delegației Marii Adunări Naționale a R. P. R. în U. R. S. S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, în frunte cu Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R., a vizitat Mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin și a depus o coroană.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie, A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, condusă de președintele Marii Adunări Naționale, Constantin Pîrvulescu.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., a primit delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

In numele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. și al popoarelor Federației Ruse, M. P. Tarasov a urat reprezentanților poporului romîn mari succese în activitatea lor de stat.

Constantin Pîrvulescu, a mulțumit din inimă pentru primirea prietenească făcută delegației.

M. P. Tarasov a vorbit membrilor delegației despre activitatea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. și a răspuns la numeroase întrebări.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, în frunte cu Constantin Pîrvulescu, președintele Adunării, a vizitat la 7 aprilie monumentele istorice și arhitectonice ale Kremlinului din Moscova.

Deputații romîni au vizitat apoi sala de ședințe a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., colecția Palatului de Arme și Catedrala Arhanghelului.

In seara zilei de 7 aprilie, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a asistat la opera „Carmen" de Bizet, prezentată la Teatrul Mare al U.R.S.S.

PENTRU PACE ȘI DEZARMARE

Lucrările Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 7 (Agerpres). — Corespondență specială: Incepînd de sîmbătă dimineață lucrările sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii se desfășoară în cadrul a patru comisiuni de lucru. In centrul atenției tuturor acestor comisii și în deosebi a aceleia politice se află chestiunea relațiilor Consiliului Mondial al Păcii cu celelalte asociații și organizații care luptă azi în diferite țări ale lumii pentru dezarmare și pace.

Comisia politică prezidată de **J. Endicott** (Canada) acordă o deosebită atenție examinării pericolelor pe care le comportă pacea armată, politica blocurilor și pactelor militare. Vorbitorii fac diferite propuneri cu privire la orientarea mișcării pentru pace în chestiunea dezarmării în actuala situație internațională.

Printre cei care au luat cuvîntul se numără: **Gordon Shaffer** (Anglia), **Jessie Street** (Australia) care a propus ca Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii să voteze o rezoluție cerînd ca subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare să fie lărgit cu reprezentanți ai grupului de țări neutre.

Comisia economică, socială și culturală prezidată de senatorul **Lombardi** (Italia) a discutat consecințele cursei înarmărilor pentru viața popoarelor și foloasele pe care le-ar putea obține popoarele dacă ar fi realizată dezarmarea.

Cunoscutul scriitor argentinian **Alfredo Varela** a prezentat un raport introductiv asupra consecințelor binefăcătoare pe care le-ar avea dezarmarea asupra vieții culturale a diferitelor țări.

Au mai luat cuvîntul **Cavalcanti** cineast brazilian, **Serghei Obrazțov** (U.R.S.S.), academicianul **Iulian Nițulescu** (R.P.R.) și alții.

In comisia pentru energia atomică prezidată de cunoscutul fizician atomist polonez **Leopold Infeld** au luat cuvîntul dr. **John Fremlin** (Anglia), prof. **D. Kosambi** (India) etc.

Comisia de organizare și acțiune este prezidată de **Jean Laffite** (Franța) secretar general al Consiliului Mondial al Păcii. In această comisie au luat cuvîntul **Nazim Hikmet** (Turcia), senatorul **Emilio Sereni** (Italia), **Clara Fassbinder** (profesoară la universitatea din Bonn) și alții.

Lucrările sesiunii continuă.

G. M. Malenkov s-a reîntors la Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie, pe bordul avionului cu reacție „Tu-104", s-a înapoiat la Moscova venind din Londra, G. M. Malenkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Centralelor Electrice, conducătorul delegației energeticienilor sovietici.

La invitația studenților danezi

A. A. Gromîko a sosit la Copenhaga

COPENHAGA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 aprilie a sosit la Copenhaga, la invitația „Asociației studenților din Danemarca", A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Cu prilejul sosirii lui A. A. Gromîko, Slavin, ambasadorul U.R.S.S. în Danemarca, a oferit o recepție, la care au participat H. C. Hansen, primul ministru și ministru al Afacerilor Externe al Danemarcei, miniștri, reprezentanți diplomatici ai țărilor de democrație populară și alte personalități.

In seara zilei de 7 aprilie, A. A. Gromîko a făcut o expunere la „Asociația Studenților".

Oameni de cultură din R.P.R. în U.R.S.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: De o lună de zile se află în Uniunea Sovietică delegația Ministerului Culturii al Republicii Populare Romîne. Delegația este compusă din lucrători ai teatrelor, cinematografiei, editurilor, instituțiilor cultural-educative și școlilor.

In seara zilei de 7 aprilie conducătoarea delegației Constanța Crăciun, ministrul Culturii al R.P.R. a rostit o cuvîntare la postul de televiziune Moscova despre unele impresii produse de vizita la Moscova și Leningrad.

Comunicat sovieto-chinez

PEKIN 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 aprilie a fost dat publicității la Pekin un comunicat sovieto-chinez în care se spune între altele:

La 6 și 7 aprilie, răspunzînd invitației guvernului Republicii Populare Chineze, A. I. Mikoian prim vicepreședinte al consiliului de miniștri al U.R.S.S., Ș. R. Rașidov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece, au făcut o vizită de prietenie în China.

In timp ce s-a aflat la Pekin, delegația guvernamentală sovietică a continuat tratativele cu guvernul R. P. Chineze, începute anterior la Moscova, în problemele dezvoltării continue a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Ca urmare a acestor tratative, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă, părțile au căzut de acord asupra semnării următoarelor două acorduri:

Acordul potrivit căruia Uniunea Sovietică va da ajutor Republicii Populare Chineze în dezvoltarea unor ramuri industriale, care prevede construirea a 55 de noi întreprinderi industriale. In afară de cele 156 de întreprinderi care se construiesc în conformitate cu acordurile sovieto-chineze încheiate anterior. Printre cele 55 de întreprinderi menționate mai sus sînt uzine metalurgice, uzine constructoare de mașini și chimice, uzine pentru producția de fibre artificiale și mase plastice întreprinderi ale industriei electrotehnice și radio-tehnice, o uzină pentru producția de combustibil lichid sintetic, centrale electrice, precum și institute de cercetări științifice în domeniul industriei aeronautice. Valoarea totală a livrărilor de utilaj de proiecte și de alte categorii ale ajutorului tehnic acordat de Uniunea Sovietică pentru construirea celor 55 de întreprinderi mai sus menționate va fi de aproximativ 2.500.000.000 de ruble. Această sumă va fi achitată ulterior de guvernul chinez prin livrări de mărfuri. Acordul prevede de asemenea extinderea ajutorului acordat Chinei, în efectuarea lucrărilor geologice.

Acordul cu privire la construirea căii ferate de la Lancijou pînă la stația Aktogai, pe calea ferată turkestano-siberiană și cu privire la organizarea comunicației directe pe această cale ferată începînd din anul 1960 și care a fost încheiat ca o complectare la înțelegerea dintre guvernele U.R.S.S. și R. P. Chineze, la care se referă comunicatul sovieto-chinez din 12 octombrie 1954 cu privire la construirea acestei căi ferate.

Acordurile susmenționate au fost semnate la 6 aprilie din împuternicirea guvernului sovietic de A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și din împuternicirea guvernului R. P. Chineze de Li Fu-ciun, locțiitor al premierului Consiliului de Stat al R. P. Chineze.

Sport

Luna construcțiilor și amenajărilor bazelor sportive

Cum să construim terenul de baschet

Terenul de baschet este alcătuit din terenul de joc propriu-zis, care are dimensiunile de 14 x 26 m. și stîlpii de baschet.

Terenul de joc e limitat de liniile laterale și de cele de fund și e înconjurat de un spațiu lat de 2,5—3,00 m. situat în afara terenului de joc. Suprafața totală a terenului de baschet este 19 x 31 m. sau 20 x 32 m. Marcarea terenului se face conform cerințelor regulamentului de concurs. Toate liniile marcajului au o lățime de 5 cm.

Marcajul se face cu o culoare vizibilă (lapte de var sau praf de cretă). Pentru marcare nu se vor folosi jghiaburi sau scînduri îngropate.

Instalațiile terenului constau din doi stîlpi cu panouri pe care sînt prinse coșurile. Stîlpii se fixează în afara terenului de joc, la mijlocul liniilor de fund, în așa fel încît între linii și stîlpi să fie o distanță de cel puțin 40 cm.

Materialele din care se confecționează stîlpii de baschet sînt lemn, țevi, fier, cornier și beton armat.

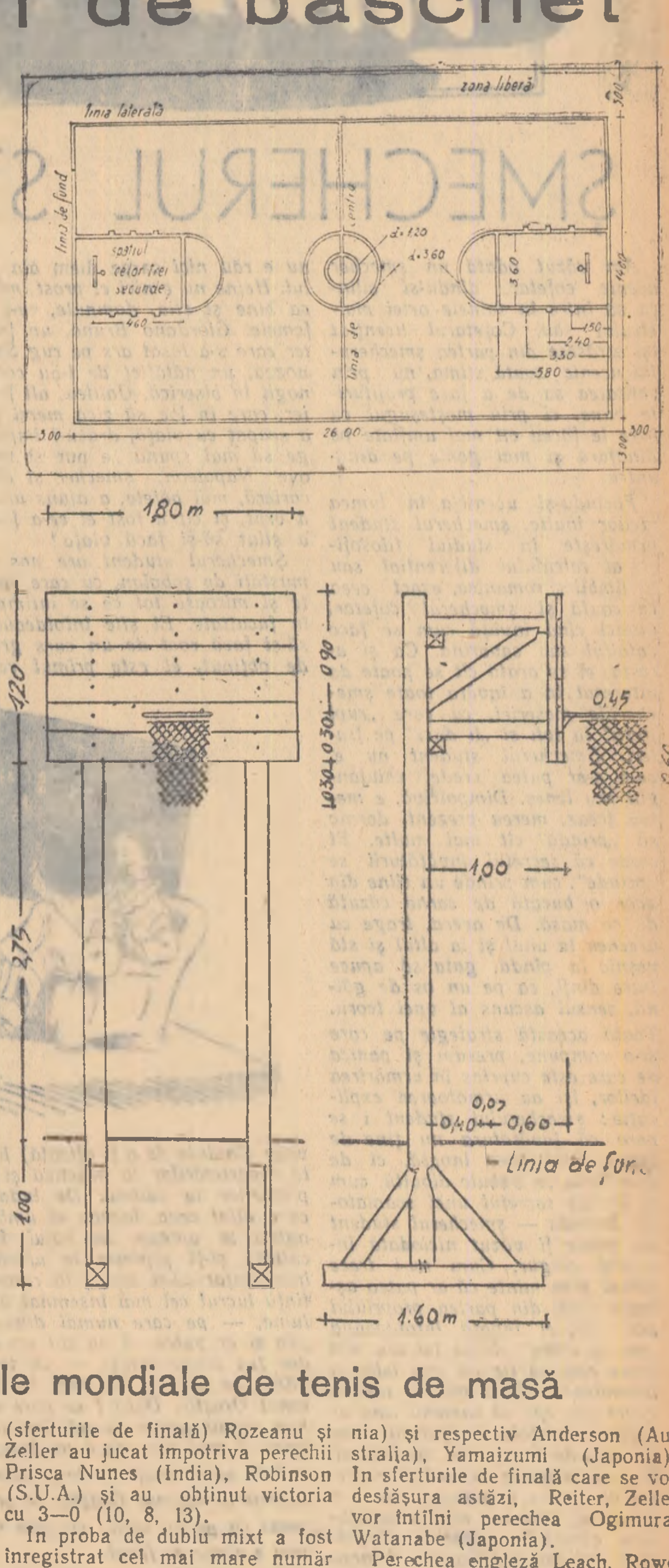
Stîlpii trebuie să fie bine fixați pentru a nu se clătina cînd sînt loviți cu mingea sau cînd sînt atinși de jucători.

Panourile sînt fixate pe console (suporți) care le îndepărtează cu cel puțin 1,60 m. de stîlpi.

Panourile se fac din scînduri groase de 30 mm. bine geluite și bine îmbinate între ele (în nud și feder) pentru ca suprafața panourilor să fie netedă. După aceea, panourile se vopsesc în alb și cu chenarele în negru. La mijlocul fiecărui panou, la o distanță de 30 cm. de marginea lui inferioară se fixează un inel (coș) de fier, dedesubtul căruia se prinde plasa cu ajutorul unor cîrlige speciale. Diametrul fierului este de 20 mm.

Panourile sînt prinse de stîlpi la înălțimea de 2,75 m. (măsurată de la suprafața terenului la marginea inferioară a panoului).

In jurul terenului se va construi un gard de lemn sau țeavă, înalt de 1,20 m.

Campionatele mondiale de tenis de masă

TOKIO. — In sala gimnaziului municipal din Tokio au continuat sîmbătă campionatele mondiale de tenis de masă. Programul a cuprins întreceri pentru probele de dublu mixt, dublu femei și dublu bărbați.

In proba de dublu-femei cuplul romîn Angelica Rozeanu și Ella Zeller a repurtat frumoase victorii, reușind să se califice în semifinale. Reprezentantele noastre au întîlnit în turul doi al concursului pe japonezele Chieko Ikuno și Hieko Nakayama învingîndu-le cu scorul de 3—0 (17, 13, 18). In turul următor, (sferturile de finală) Rozeanu și Zeller au jucat împotriva perechii Prisca Nunes (India), Robinson (S.U.A.) și au obținut victoria cu 3—0 (10, 8, 13).

In proba de dublu mixt a fost înregistrat cel mai mare număr de participanți; 80 de jucători (40 de perechi). O comportare frumoasă a avut cuplul Reiter-Zeller (R.P.R.) care s-a calificat pînă în sferturile de finală. In prima întîlnire Reiter și Zeller au învins cu 3—0 pe Michigami, Yamakawa (Japonia) iar în turul secund au eliminat cu 3—1 pe Kennedy (Anglia) Ebine (Japonia) și respectiv Anderson (Australia), Yamaizumi (Japonia). In sferturile de finală care se vor desfășura astăzi, Reiter, Zeller vor întîlni perechea Ogimura, Watanabe (Japonia).

Perechea engleză Leach, Rowe care se numără printre favoritele probei, a fost eliminată în turul trei de Fujii, Tanaka cu scorul 3—1. După ce a învins cu 3—0 pe Kyong și Sang Suk (Coreea de sud) în turul doi, perechea Gantner, Rozeanu (R.P.R.) a pierdut la mare luptă cu 2—3 (17, — 20, — 20, 13, 14), în fața cuplului alcătuit din campionul mondial Tanaka și tînăra jucătoare Okawa.

Proba de dublu bărbați s-a desfășurat sub semnul unei lupte încordate în care n-au lipsit nici surprizele. In primele două tururi cuplurile romînești au obținut succese. Astfel M. Popescu și T. Harasztosi (R.P.R.) au învins cu 3—0 (13, 21, 12) pe Kim Chin, Pak-Iun (Coreea de sud), iar Reiter și Gantner (R.P.R.) au întrecut cu 3—2 (20-22; 21-14; 21-7; 18-21; 21-13) pe Shoichi, Kodama (Japonia). In continuare M. Popescu și T. Harasztosi au fost învinși de Andreadis și Stipek, (R. Cehoslovacă) cu 3—0 (18, 12, 8). Calificîndu-se în sferturile de finală Reiter și Gantner au fost opuși redutabilului cuplu japonez Ogimura și Tomita care a obținut victoria cu scorul de 3—0 (14, 12, 21).

Lupte: R. P. R.-Egipt 5-3

In sala sporturilor de la Floreasca s-a desfășurat sîmbătă seara întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele selecționate ale R.P.R. și Egiptului. Victoria a revenit echipei R.P.R. cu scorul de 5-3. Succesele luptătorilor romîni au fost realizate de D. Pîrvulescu, Gh. Dumitru, M. Solcz, L. Bujor și Al. Șuli. Din echipa egipteană au obținut victorii Ibrahim Latiff, Kamel Hussein și Hamed Mansouri.

În 24 de ore

BUENOS AIRES: — Răspunzînd invitației V.O.K.S.-ului, o delegație de oameni de cultură și știință din Argentina a părăsit la 6 aprilie Buenos Aires plecînd spre Moscova.

PARIS: Agenția France Presse a transmis textul declarației comune semnată de Spania și Maroc după tratativele care au avut loc la Madrid între sultanul Marocului Mohammed al V-lea și șeful statului spaniol, Franco. Declarația consemnează abrogarea convenției semnată la Madrid la 27 noiembrie 1912, care prevede ocuparea Marocului de către Spania și proclamă recunoașterea unității teritoriului marocan, independența și suveranitatea deplină a Marocului. Relațiile dintre Spania și Maroc prevăd menținerea unor anumite avantaje ale Spaniei, precum și existența unor obstacole în calea traducerii în fapt a independenței Marocului.

LONDRA: După cum anunță postul de radio Londra, în seara zilei de 6 aprilie secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld, a plecat cu avionul din New York în Orientul Mijlociu, unde, potrivit hotărîrii Consiliului de Securitate, va lua cunoștință de situația de la frontierele dintre statele arabe și Israel.

Semnarea Acordului sovieto-romîn cu privire la colaborarea culturală

In urma tratativelor dintre delegațiile guvernamentale sovietică și romînă, care au decurs într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă, la 7 aprilie 1956 s-a semnat la Moscova Acordul cu privire la colaborarea culturală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

Acest Acord prevede dezvoltarea și întărirea continuă multilaterală a legăturilor culturale dintre U.R.S.S. și Romînia, un larg schimb de experiență și realizări în domeniul culturii, științei, literaturii, artei, învățămîntului, sănătății, culturii fizice și sportului etc.

Acordul a fost semnat: din împuternicirea Guvernului Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice de V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; din împuternicirea Guvernului Republicii Populare Romîne de A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P.R.

ÎNFRUNTÎND GLOANȚELE...

de Pablo Rivalta

In orașul Santiago era o dimineață călduroasă. O coloană masivă de studenți ai universității, școlilor normale, de comerț, de arte și ai altor institute superioare se îndrepta, ca în fiecare an, spre „Parcul libertății", pentru a cinsti tributul de sînge al studenților căzuți în 1871. La această dată se comemorează asasinarea de către guvernul colonialist spaniol a celor 8 studenți în medicină ai universității din Havana. După cum este cunoscut, în 1871 s-a desfășurat prima parte a războiului de independență națională a poporului cuban, război care a durat din 1868 pînă în 1878).

...Era în 27 noiembrie 1955. Manifestanții purtau un sarcofag cu portretul studentului Narciso Martinez „dispărut" de la 30 iulie anul trecut; studenții acuză guvernul că l-a asasinat cu bună știință.

O unitate motorizată a poliției înzestrată cu bastoane și puști mitraliere i-a oprit pe studenți înainte de a ajunge în parc.

— Băieți, spuse comandantul, dacă vreți să mergeți înainte, predați-ne sicriul!

— Il predăm — răspunse conducătorul studenților de la școlile normale — dacă ni se spune unde se află colegul nostru, Narciso Martinez.

Atunci, cu furie, un grup de polițiști, s-a năpustit asupra purtătorilor sicriului. Studenții îl apărau cu strășnicie. S-au tras zeci de focuri. Poliția lovea cu sălbăticie pe tineri. Studenții nu dădeau însă înapoi. Se băteau cu pumnii, cu pietrele pavajului, cu bastoanele smulse poliției. Sicriul a fost distrus împreună cu un drapel cuban și cu portretul lui Narciso Martinez. Au fost mulți răniți, numeroși arestați.

O parte a coloanei studențești reuși să „cucerească" localul primăriei orașului pentru mai multe ore. In cele din urmă, poliția recurgînd la forță îi alungă pe tineri. De îndată ce știrile cu privire la samavolniciile polițiștilor au devenit cunoscute, studenții și elevii din Havana, Las Villas, Bayamo, Holguin, Palma Soriano, Guantonamo, Manzanillo, Moron, Ciego de Avila, Santa Clara și alte localități au inițiat acțiuni de solidaritate cu studenții din privincia Oriente, împotriva dictaturii, pentru libertate.

Federația studenților universitari (F.E.U.) din Havana, organizație care grupează în medie 17.000 studenți, a hotărît în cadrul unor adunări să declare o grevă de 72 de ore în semn de solidaritate cu lupta studenților din Santiago și de protest față de măsurile arbitrare luate de autorități. La 30 noiembrie, F.E.U. organizează prima manifestație de mare amploare. La cîțiva zeci de metri de clădirile principale ale universității sute de polițiști ațînură din nou calea studenților. Deodată se auzi un glas poruncitor: „Opriți-vă!".

Răspunsul demonstranților n-a întîrziat: „Jos dictatura! Afară cu Batista!"

Scenele sîngeroase de la Santiago au fost reeditate aici. Primul bilanț al represiunii: circa 10 răniți și 40 arestați.

Un grup de manifestanți condus de fruntași ai facultății de filozofie care au reușit să se strecoare și să ajungă în centrul capitalei a fost și el atacat de față cu mulțimea. Toți acești studenți au fost prinși și aruncați în închisoare. Cîteva ore mai tîrziu, un grup numeros de femei care demonstrau pe străzi cu pancarte mari pe care era scris: „Vrem pace, nu sînge", a fost de asemenea atacat de polițiști.

Plin de mînie, generalul Salas Canizares, șeful poliției cubane, a telefonat rectorului universității, Dr. Clemente Inclan, spunîndu-i amenințător: „Vom intra în universitate dacă nu veți scoate pe studenți din ea". Eram astfel amenințați cu violarea autonomiei universitare, marea noastră cucerire în luptele republicane și în special, împotriva dictaturii sîngeroase ale lui Machado în 1933.

Acest lucru provocă o uriașă indignare în rîndurile studenților și profesorilor.

La 2 decembrie, F.E.U. din Havana a organizat o nouă demonstrație publică. Agenții provocatori care auziseră de aceasta spuneau studenților: „Să nu îndrăzniți să acționați, că o să curgă mult sînge". F.E.U. a stat însă cu fermitate pe poziție. In timp ce manifestația se desfășura, un grup numeros de polițiști, cu armele întinse ațînu din nou calea demonstranților. Comandantul copoilor poliției, Paco Perez, cunoscut pentru specialitatea sa de a maltrata și tortura oamenii lipsiți de apărare, strigă:

— Mai bine v-ați întoarce, băieți.

Jose Antonia Echeverria, președintele F.E.U., care mergea în fruntea studenților, răspunse:

— D-le comandant, potrivit prevederilor constituției avem dreptul de a manifesta pașnic.

Răspunsul lui Echeverria a fost întîmpinat cu o ploaie de lovituri care îl lăsară în nesimțire, însîngerat. Fratele său, student, căzu alături de el. Lupta se generaliză. Studenții se încăierară cu poliția. Au fost numeroși răniți.

In timpul ciocnirilor cade rănit și comandantul Perez împreună cu mai mulți agenți și polițiști. Cu acest prilej, mai mult de 20 de studenți între 17-22 ani au fost întemnițați. A doua zi presa informa că acești tineri au fost dați în judecată pentru „delict de omucidere nereușit și atentate împotriva agenților autorității". In acest fel, pușca se transforma în porumbel; cei loviți și răniți acuzați de „omucidere nereușită", călăii pozînd în sfinți. Mulți alți studenți au fost întemnițați pentru „tulburări publice".

In semn de protest față de aceste acte samavolnice și pentru a preîntîmpina un masacru al poliției împotriva studenților lipsiți de apărare Consiliul universitar a suspendat cursurile. ...In Cuba, basse-ball-ul este unul din sporturile cele mai populare. Campionatul se juca tocmai în acea perioadă frămîntată. Studenții au folosit prilejul desfășurării competițiilor pentru a-și exprima protestul lor în fața a sute de mii de persoane. Astfel, pe stadionul din Havana, la unul din meciurile cele mai importante, într-un moment culminant al jocului, în fața a 30.000 spectatori, 17 studenți au apărut pe teren cu o pancartă pe care sătea scris: „Libertate pentru studenții întemnițați". In acel moment publicul a izbucnit în aplauze, exprimîndu-și simpatia. Pe stadion, la comandă, 150 de polițiști se năpustiră cu sălbăticie asupra studenților lovindu-i în mod bestial. Publicul amenință cu invadarea terenului; scaune și sticle zburau deasupra polițiștilor. Cu toate acestea, poliția înarmată cu mitraliere, menținu la distanță publicul, în timp ce masacrul continua.

Două stații de televiziune care transmiteau desfășurarea jocului, prezentară cu absolută claritate poporului cuban sălbaticul atentat. Crainicii sportivi au descris și ei masacrul; mulți dintre ei au fost apoi arestați. Din cei 17 studenți, 15 au fost grav răniți și transportați la spitalul de urgență.

Indignarea publicului a fost atît de mare, încît pînă și guvernul a încercat temeri serioase. Intreaga presă, chiar și cea mai aservită guvernului, și-a exprimat protestul față de cruzimea cu care a fost înăbușită mișcarea studenților patrioți.

Dar firul acțiunilor studențești nu se oprește aici. 7 decembrie este data comemorării morții conducătorului militar al războiului no.t u d: independență Antonio Maceo. Studenții universității din Havana, potrivit tradiției, s-au gîndit să cinstească memoria marelui patriot în fața monumentului acestuia, care se află nu departe de universitate. După terminarea solemnității au pornit cu toții în grup spre universitate. Dar, din nou, poliția le-a ațînut calea studenților. Și de data aceasta, fără multe ezitări, polițiștii au deschis focul. Au fost răniți 16 studenți. O tînără, Fernandez Soto poreclită „Babita" a fost străpunsă de un glonte în braț. Numeroși trecători au fost maltratați. Populația a sărit în apărarea studenților. De pe balcoanele caselor au fost aruncate obiecte asupra polițiștilor. In cele din urmă, forța organizată a represiunii reuși să zdrobească pe studenți. Au fost arestați 40 de tineri.

In același timp, în orașul Matanzas, președintele studenților institutului împreună cu alți cinci studenți sînt răniți și arestați. La Ciego de Avila, un student este rănit de un glonte. Studentul Oscar Peron a căzut în urma unui glonte primit în piept.

...Tinerii patrioți din Cuba s-au ridicat la luptă pentru viață, libertate, cultură. Li s-a răspuns cu gloanțe. Acest lucru n-a putut provoca decît indignare în întreaga țară. Populația Cubei — muncitori, intelectuali, comercianți — și-a manifestat solidaritatea cu tineretul studios. Chiar și acum cînd scriu aceste rînduri, ecourile luptelor nu s-au stins. Noi ciocniri se produc. Și vor continua atît timp cît va dăinui un regim de dictatură, de vînzare a intereselor țării monopoliștilor străini.

ŞMECHERUL STUDENT

Am văzut odată un şmecher ucenic cofetar, dîndu-şi silinţa să intre în tainele artei maistrului său. Cofetarul licenţiat îşi atrăsese din partea şmecherului ucenic toată stima, nu prin calitatea sa de a face prăjituri bune, ci prin meşteşugul cu care le făcea cît mai umflate pe dinafară şi mai goale pe dinăuntru.

Făcîndu-şi ucenicia în lumea ideilor înalte, şmecherul student urmăreşte în studiul filosofiei, al calculului diferenţial sau al limbilor romanice, exact ceea ce caută şi şmecherul cofetar, atunci cînd învaţă cum se face cataiful sau savarina. Ca şi acesta, el se arată cît se poate de interesat în a învăţa toate şmecheriile meseriei, cu care „rupi gura" la toţi şi „îi duci" pe fraieri. Şmecherul student nu e, cum s-ar putea crede, chiulangiu sau leneş. Dimpotrivă, e mereu treaz, mereu prezent, dornic să „prindă" cît mai multe. El crede că secretul învăţăturii se „prinde", cum prinde un cîine din zbor o bucată de carne căzută de pe masă. De aceea, trage cu urechea la unul şi la altul şi stă veşnic la pîndă, gata să apuce între dinţi, ca pe un os de găină, sensul ascuns al unei teorii.

Toată această strategie pe care şi-o compune, precum şi panica de care este cuprins în urmărirea ideilor, îşi au următoarea explicaţie: şmecherului student i se pare că învăţătura nu ţine de capul celui care învaţă, ci de şmecheria ce trebuie dibuită, cum ai învăţa secretul unei scamatorii. Dovada — şmecherul student nu poate fi văzut niciodată învăţînd singur. Cum nu-i trece măcar prin minte că ar putea aştepta ceva din partea propriului său cap, el învaţă întotdeauna „cu un coleg". Grija lui cea mai mare este să fie cît mai isteţ şi îndemînatec. Căci mintea lui nu poate concepe că oamenii care ar deţine secretele învăţăturii le-ar da aşa, de bună voie, ca fraierii. Numai astfel se explică şi expresia de amară imputare pe care o citeşti de obicei în ochii unui student căruia în zadar te-ai străduit să-i faci înţeleasă o demonstraţie matematică. Deoarece inteligenţa sa şmecheră, de stilete, nu a putut stabili contactul cu ideea pe care i-ai urmărit-o pas cu pas, el e convins că tu l-ai înşelat, că i-ai arătat numai scamatoria, nu şi secretul.

Şmecherul student stimează ori dispreţuieşte pe oamenii învăţaţi, după cum aceştia ştiu sau nu ştiu să tragă folos de pe urma învăţăturii lor. Celui care ştie să profite, să se bucure de bani şi de onoruri, aceluia îi şade bine învăţătura; cel care, dimpotrivă, nu ştie să profite, acela umblă prin lume neajutorat şi ridicol ca albatrosul lui Baudelaire, toată învăţătura nefiind pentru dînsul decît o povară stînjenitoare, care îl împiedică să se mişte. Ani de zile, studentul Paraschivescu, care-şi petrece tot timpul în bibliotecă, e privit ca o mumie, ca un animal ciudat, o paiaţă caraghioasă şi scrintită la cap. Iată însă că într-o bună zi Paraschivescu este numit asistent. Dintr-o dată, zîmbetul ironic se schimbă într-o... stimă fără margini: ia uite, domnule, şmecher Paraschivescu ăsta... A ştiut el ce face!

Oamenii mari ai lumii sînt şi ei catalogaţi după acelaşi sistem. Cercetînd biografiile bărbaţilor iluştri, şmecherul student le aplică un pragmatism sui generis. Horaţiu e ăl mai mare dintre şmecheri, ştia bătrînul să trăiască şi să le sugă din amforă, nu e rău nici carpe diem ăla al lui. Heine nu e nici el prost, mînca bine şi ştia, domnule, ce-i o femeie. Giordano Bruno, un fraier care s-a lăsat ars pe rug. Spinozza, un nătăfleţ de l-au cotonogit în biserică. Galileu, alt fraier, care în loc să zică mersi că a scăpat cu viaţă, dracu-l împinge să mai spună „e pur si muove" Napoleon, şmecher şi ăla, carieră, măi băiete, a ajuns unde a vrut, şi cît a fost el ce-a fost, a ştiut să-şi facă viaţa!

Şmecherul student are nas şi mustăţi de şobolan, cu care simte şi miroase tot ce se întîmplă în facultate. El ştie întotdeauna să-şi facă rost de un curs greu de obţinut, el este primul care vede (înainte de a fi afişată) lista repartizărilor la practică şi a plecărilor la odihnă. De îndată ce a aflat ceva, începe să umble agitat, te opreşte în holul facultăţii şi-ţi şopteşte la ureche, încredinţat că-ţi aduce la cunoştinţă lucrul cel mai însemnat din lume, — pe care numai dînsu-l ştie şi ar putea să nu ţi-l spună dar ţi-l spune totuşi, — că te-a văzut pe listă şi că pleci în raionul Orăştie. Dacă i se pare că n-ai primit vestea cu suficient interes şi mai ales dacă nu începi îndată să te vaiţi că te-a trimis tocmai în raionul Orăştie te priveşte ca pe un idiot cu care nu mai e nimic de făcut.

In anul III, şmecherul student se însoară şi îşi ia serviciu în Bucureşti. De cîte ori vine acum la examen, are grijă să-i amintească profesorului că dînsul „e în cîmpul muncii". Inainte de a răspunde la întrebare, îi adresează acestuia un zîmbet complice, vrînd să arate că ştie bine că nu are de ce să se teamă, că discuţia se poartă de la egal la egal: profesorul are un servici — şmecherul student are şi el un servici; profesorul e însurat — şmecherul student e şi el însurat. Dacă şmecherul student are şi copii, el discută cu profesorul cu atîta siguranţă de parcă un copil de-al său ar echivala cu o sută de volume citite de-ale profesorului, iar doi copii, cu două sute de volume. Dacă se întîmplă ca şmecherul student să fie mai în vîrstă şi deci să aibă şi armata făcută, şi poate şi grad de sublocotenent ori căpitan, atunci profesorul universitar, cu toate cele o mie de volume pe care le poartă în cap, nu este, în ochii săi, decît un biet soldat prost.

După ce şi-a terminat facultatea, şmecherului student îi place să-şi urmărească colegii, să vadă „ce a făcut fiecare în viaţă". Inainte cu ani, „fraier" era pentru dînsul colegul care umbla fără servici, cu Kant în buzunar şi în picioare cu o pereche de papuci rupţi. Astăzi, fraier e acela care, deşi a avut note bune în toţi anii, a plecat dascăl de gramatică, în Amărîţii de Jos.

SONIA LARIAN

CINEMA peste hotare

„Cazul Rumianţev"

Pe ecranele sovietice a apărut un nou film, producţie „Lenfilm", realizat de I. Gherman (scenarist) şi I. Heifiţ (regizor).

„Cazul Rumianţev" este povestea plină de dramatism a încercărilor grele prin care trece un tînăr şofer sovietic. Ca rezultat al maşinaţiilor unei clici de speculanţi şi delapidatori, care au legături cu unul din şefii autobazei, Rumianţev este reţinut de miliţie şi i se pun în seamă delicte în săvîrşirea cărora el n-are nici un amestec.

Nu e vorba de o simplă eroare judiciară, ci de un fapt care se răsfrînge — în mod diferit — asupra tuturor eroilor filmului, prilejuind dezvăluirea portretului lor moral. Aci apare şi adevărata prietenie — cei care, cu tenacitate, chiar lipsiţi de probe, sînt gata să-şi apere tovarăşul învinovăţit pe nedrept — ca şi laşitatea omului care, cunoscînd adevărul, preferă să tacă pentru a-şi feri propria piele de „complicaţii". Acest „caz" dă la iveală şi adevărata faţă a căpitanului de miliţie Samohin care, pornind de la „teza" că fiecare om poate săvîrşi delicte, se străduieşte să-l condamne pe Rumianţev. In lupta pentru dovedirea nevinovăţiei tînărului şofer învinge atitudinea plină de încredere în oameni, căldura sufletească a colonelului comunist Afanasiev.

Printre interpreţii acestui nou film se remarcă, în rolul lui Rumianţev, tînărul actor A. Batalov pe care spectatorii noştri şi-l amintesc, desigur, în rolul lui Alioşa din filmul „Neamul Jurbinilor".

Lupta pentru un acoperiş

O tînără pereche — zidarul Natale şi slujnica Luiza — încearcă să-şi întemeieze un cămin. Sînt însă săraci. Nu au unde să locuiască. Banii strînşi de tovarăşii lui Natale nu ajung decît pentru o căsuţă mizeră, din cele a căror construcţie e interzisă de autorităţi. Şi atunci, timp de o noapte, prietenii şi rudele muncesc alături de cei doi tineri la ridicarea unei astfel de case, pentru ca în zori, poliţia pusă în faţa faptului împlinit — o clădire sub acoperişul căreia locuiesc oameni nu poate fi dărîmată — să cedeze.

Acesta e, în cîteva cuvinte, subiectul noului film „Acoperişul", realizat de cunoscutul regizor italian Vittorio de Sica după scenariul lui C. Zavattini.

Pentru povestea aceasta simplă, plină de omenesc, regizorul a căutat îndelung interpreţi potriviţi. Nu însă printre artiştii profesionişti ci, ca şi în alte filme ale sale, în satele şi oraşele italiene. Pentru rolul lui Natale a fost găsit — după multe luni de căutări — un tînăr şomer din Triest, Listuzzi, fiul unui muncitor din port. Iar Luiza va fi interpretată de Gabriela Palotta, o dactilografă în vîrstă de 17 ani, aleasă din cele 500 fete doritoare să apară în film şi care se prezentaseră în urma anunţului publicat de regizor.

Vittorio de Sica a hotărît să turneze şi acest film fără a recurge la sprijinul financiar al producătorilor burghezi. „Să creezi filme neorealiste — spune el — înseamnă să pui arta cinematografică în slujba oamenilor săraci".

Colţul ştiinţei şi tehnicii

Maşini de găurit cu ultrasunete

Din domeniul laboratorului, ultrasunetele au trecut la „ofensivă" şi pătrund din ce în ce în tot mai multe domenii ale tehnicii moderne.

Ele s-au încetăţenit pînă şi în industria chimică şi alimentară unde sînt folosite pentru emulsionare şi sterilizare. Defectoscoapele cu ultrasunete permit cercetarea defectelor pieselor şi a materialelor cu ajutorul unei aparaturi mult mai uşoare şi mai simple de mînuit decît instalaţiile greoaie de raze Röntgen.

De curînd s-au construit chiar şi maşini de găurit cu ultrasunete. Scula de găurit, făcută din oţel moale sau alamă, sub impulsul unor vibraţii ultrasonore longitudinale, găureşte şi slefuieşte piesele cu ajutorul unei dispersii de carbură de bor sau al prafului de diamant dispersat în apă. Frecvenţa cu care se lucrează este de 25.000 perioade pe secundă, la puteri pînă la 500 waţi.

Maşina are aspectul unei maşini obişnuite de găurit cu coloană, numai că scula nu se roteşte. Din această cauză, burghiul poate executa găuri de diferite secţiuni: pătrate, semicirculare, dreptunghiulare, poligonale etc. Cu această maşină de găurit se pot prelucra materialele cele mai dure, ca: oţelul de scule călit, aliajele dure, sticla, porţelanul, pietrele preţioase ca safirul, rubinul, agatul etc.

Această nouă maşină rezolvă, în primul rînd, problema confecţionării matriţelor fine de mare precizie cum ar fi cele folosite la ştanţarea roţilor dinţate pentru ceasornice. Confecţionarea unei asemenea matriţe durează acum numai cîteva minute!

DESPRE ŞACAL ŞI CĂMILĂ

— Poveste indiană —

Odată, un şacal flămînd alerga de-a lungul unui rîuleţ. El ştia că pe malul opus are cu ce să se pricopsească, dar nu-i ajungeau puterile să treacă rîul înot. El mai ştia că pe malul celălalt se află un sat, iar locuitorii lui sînt duşmani de moarte ai şacalilor; chiar dacă reuşeşti să treci rîul tot trebuie să fugi înapoi.

S-a gîndit ce s-a gîndit şacalul şi a găsit mijlocul prin care să-şi salveze pielea şi să se şi hrănească bine. Şacalul era prieten cu cămila. Se duse la cămilă şi-i zise:

— Soro! Aici nici tu nu ai ce mînca. Iar pe malul celălalt este un cîmp întreg de trestie de zahăr. Ia-mă pe spate, du-mă pe malul celălalt şi am să-ţi arăt unde este acest cîmp. Tu ai să mănînci acolo pe săturate şi cred că şi mie o să-mi pice o bucăţică; am să mă îndop bine.

— Ei bine! — consimţi cămila. Suie-te pe spate. Am să te trec dincolo.

Şacalul conduse cămila pe cîmpul cu trestia de zahăr, o lăsă acolo şi porni să-şi caute o pradă. In scurt timp el găsi o mulţime de oase şi păsări moarte şi le dădu gata într-o clipită.

Iar acum ascultaţi cît de perfid poate fi acest viclean! El ştia doar prea bine: cămila mănîncă foarte încet şi fireşte că, încă nu s-a săturat. Dar ce, îi ardea lui de cămilă? El abia aştepta să treacă din nou rîul. Şi atunci a recurs la o viclenie mîrşavă. A dat fuga pînă în cîmpul cu trestie de zahăr şi a început să urle şi să schiaune din toate puterile. Ţăranii îl auziră şi începură să-şi zică:

— Pe cîmpul nostru urlă un şacal! Dacă o să înceapă să scormonească pămîntul, o să ne strice toată recolta. Hai să-l gonim.

Şi au luat cu ei nişte ciomege şi au pornit într-un suflet pe cîmp. Dar şacalul se ascunse repede undeva. In schimb ţăranii au găsit pe cîmpul lor cămila; ea stătea liniştită şi rumega un mănunchi de trestie de zahăr. Ţăranii se înfuriară, se năpustiră cu toţii asupra cămilei şi-i traseră bietei o bătaie cruntă cu ciomegele. Cămila buimăcită, o luă la fugă, ţăranii după ea şi o goniră departe de tot.

Cînd văzu şacalul că ţăranii nu mai aleargă după cămilă, ieşi din ascunzătoarea lui, se strecură în linişte pînă la cămilă şi-i spuse:

— Soro! Hai să fugim de aici! Hai să trecem cît mai repede rîul, că ne omoară pe amîndoi!

— Ai dreptate! — aprobă cămila. Urcă-te pe spate. Am să te trec.

Şacalul atît a aşteptat. Se căţără într-o clipă şi se aşeză pe spatele cămilei. Şedea şi se bucura: „Ia te uită pe ce prostănac înţelegător am pus laba!" — gîndea el. Aruncă cămilei o privire şireată şi spuse:

— Vai ce crunt te-au bătut!

— Ce să-i faci, frate! — zise cămila. Tu ai avut mai mult noroc. Dar să ştii că tu mi-ai făcut bucata.

— Vai! — exclamă şacalul. Doar nu vrei să-mi reproşezi ceva? Ce era să fac? Dacă nu mă ascundeam de aceşti nemernici, m-ar fi bătut şi pe mine la fel ca şi pe tine. Iar dacă m-ar fi bătut aşa pe mine, mi-aş fi dat sufletul. Norocul tău că eşti aşa de mare şi puternică: oricît te-au bătut cu ciomegele, tu tot ai rămas în viaţă.

— Aşa, prin urmare, sînt mare şi puternică, de aceea mi-ai adus nenorocirea pe cap — zise cămila. — Ai vrut să-ţi scapi pielea pe socoteala mea? Nerecunoscătorule, numai de tine te îngrijeşti! Ţi-ai umplut burta, ai trecut pe cîmpul de trestie de zahăr şi te-ai apucat să faci gură! Şi ce s-a întîmplat atunci? Au venit în fugă ţăranii din sat şi m-au ciomăgit atît de tare, de erau să-mi frîngă oasele. Tu trebuia să stai liniştit şi să taci pînă terminam şi eu de mîncat pe săturate!

— Oho! — chelălăi şacalul. Tot mă mai învinovăţeşti? Dar ce era să fac? Aşa-i obiceiul meu: cînd mănînc pe săturate încep neapărat să urlu din toţi bojogii. Mîncarea din burta mea nu se mistuie, pînă ce nu urlu ca lumea.

Cămila ajunse tocmai la locul cel mai adînc al rîului. După ce-l ascultă pe şacal zise:

— Iar eu am următorul obicei: îmi place să mă scufund în apă şi să înot după ce mănînc.

Inima şacalului se făcu cît un purice. Incepu să tremure şi îngăimă:

— Soro! Pentru dumnezeu, nu te scufunda în locul ăsta! Mă răstorn în apă şi mă înec!

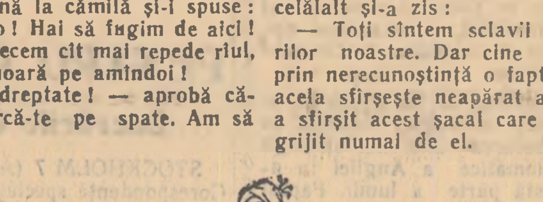
— Ai dreptate! — rosti cămila. Dar ce pot să fac? Aşa-i obiceiul meu!

Şi cămila începu să se scufunde în apă.

Ce a fost după aceea? Şacalul a căzut de pe spatele cămilei şi s-a înecat în rîu.

Cînd a ajuns cămila la malul celălalt şi-a zis:

— Toţi sîntem sclavii obiceiurilor noastre. Dar cine plăteşte prin nerecunoştinţă o faptă bună acela sfîrşeşte neapărat aşa cum a sfîrşit acest şacal care s-a îngrijit numai de el.

Zîmbeşti? ÎŢI STĂ BINE PĂLĂRIA

Iţi potriveşti pălăria în oglindă? Iţi stă bine. Se asortează minunat cu costumul şi paltonul!

E duminică, ziua ta liberă. Mergi să te plimbi, să vezi un spectacol sau să dansezi.

Dar ştii tu, cititorule, tu care în aceste clipe te aranjezi în faţa oglinzii pentru a fi cît mai elegant, că zeci şi sute de oameni au muncit, s-au întrecut punînd în lucrarea acestor pălării toată dragostea lor pentru frumos?

Am vizitat de curînd fabrica de pălării „Lazăr Cernescu" Periam; de acolo de unde lîna este pregătită să fie dată pe mîna cardelor s-o pieptene aşa cum numai ele se pricep, pînă acolo la etaj, unde pălăriile gata finisate sînt aranjate de mîini grijulii în cutii circulare. Utemista Lupan Parmina, ajutoare de maistru în secţia pîsluit, o fată de statură potrivită, robustă, cu obrajii rotunzi, pîrguiţi şi ochi iscoditori, caută să-mi explice cît mai multe lucruri despre producţie, despre tinerii care lucrează aici. Am văzut fruntaşi tineri la locul lor de muncă: Coclitu Vuţa şi Kuhn Ecaterina, pe Medveşan Gheorghe şi Margareta Stoicin.

Cel mai curios însă este faptul că la aceste pălării bărbăteşti obişnuite, vînătoreşti şi de copii, precum şi la pălăriile Kugel (cu calota mică, jumătate de sferă, iar borul mare şi drept, cerute în părţile Sibiului, Bistriţei şi Năsăudului) lucrează în marea majoritate fete. Cum s-ar spune, fetele dau tonul eleganţei bărbăteşti.

In ultimul an al primului cincinal aici s-au produs peste planul anual mai bine de 25.000 pălării.

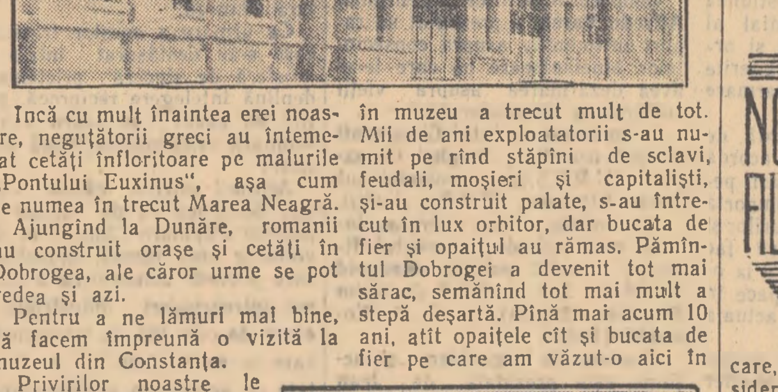
Muncitorii acestei fabrici sînt răsplătiţi pentru eforturile în munca depusă în producţie. An de an tot mai mulţi muncitori sînt trimişi să-şi petreacă concediul de odihnă în staţiuni climaterice. Mulţi tineri, care astăzi se bucură din plin de concediile legale, nici nu ştiu că în 1936 au fost concediaţi şi apoi reangajaţi toţi muncitorii, numai ca să-şi piardă vechimea şi să nu aibă dreptul la concediu. Dar cu sudoarea lor, d-l Korber, fostul patron al fabricii de pălării de lux „Excelsior" din Periam şi-a putut construi trei hoteluri şi un castel în Periam, cu uşi din lemn de nuc sculptat şi lustruit. In acest castel este acum creşa şi căminul de zi al fabricii. Spre bufetul în care d-l Korber ţinea sticlele cu licheururi şi şampanie, a ridicat acum mînuţa băiatul muncitoarei utemiste Suigan Maria şi, alături de celelalte jucării fabricate de aceşti locatari vioi, a aranjat vaporaşul construit de el.

Am vizitat fabrica de pălării „Lazăr Cernescu" în primele zile ale celui de-al doilea plan cincinal. Avîntul îi cuprinsese deopotrivă pe tinerii romîni, maghiari şi germani care lucrează aici, pe maistrul Vasilie Gheorghe care a creat cîteva sortimente noi, plăcute, de pălării, pe utemistul Kittle Gheorghe, curăţitor la carde coneze, pe Cuhn Ecaterina şi alţii.

Iţi aranjezi din nou pălăria?

Ştii acum cui ai să-i mulţumeşti pentru ea.

C. BUCUR
corespondentul „Scinteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Muzeul de ANTICHITĂŢI

Incă cu mult înaintea erei noastre, neguţătorii greci au întemeiat cetăţi înfloritoare pe malurile „Pontului Euxinus", aşa cum se numea în trecut Marea Neagră.

Ajungînd la Dunăre, romanii au construit oraşe şi cetăţi în Dobrogea, ale căror urme se pot vedea şi azi.

Pentru a ne lămuri mai bine, să facem împreună o vizită la muzeul din Constanţa.

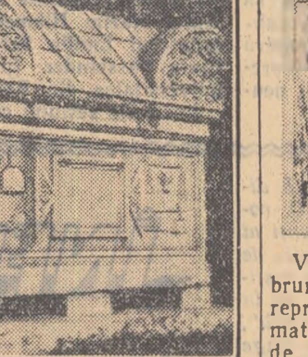
Privirilor noastre le sînt înfăţişate coloane, statui, fragmente ornamentale, altare pentru riturile religioase, toate din marmoră; sînt urme valoroase ale templelor sau palatelor nobililor romani.

Ne oprim lîngă nişte unelte şi obiecte de uz casnic. Citim pe una din etichete: plug de bătătorit pavajul. Ce este acest plug? Un bloc din piatră dreptunghiulară, scobită la mijloc, cu mîner. Să tot aibă 10 kg. Ce muncă grea au depus mii de oameni folosind această unealtă la construirea şoselelor!

Iată nişte căuşe de lut ars, cît o jumătate de coajă de ou. Au două, trei orificii. Pe buza orificiului principal se prelinge o dîră neagră, urmele flăcării şi a fumului. Sînt opaiţe din epoca romano-bizantină.

Dar această bucată de fier ascuţită la capăt şi ruginită, ce-o fi? Nu ne este chiar necunoscută. Parcă am mai văzut-o cîndva, nu numai la muzeu. Eticheta ne lămureşte imediat: un plug antic.

Nu poţi termina vizitarea muzeului fără cîteva reflecţii. De la epoca pe care am cunoscut-o aici în muzeu a trecut mult de tot. Mii de ani exploatatorii s-au numit pe rînd stăpîni de sclavi, feudali, moşieri şi capitalişti, şi-au construit palate, s-au întrecut în lux orbitor, dar bucata de fier şi opaiţul au rămas. Pămîntul Dobrogei a devenit tot mai sărac, semănînd tot mai mult a stepă deşartă. Pînă mai acum 10 ani, atît opaiţele cît şi bucata de fier pe care am văzut-o aici în vitrină nu intraseră încă în muzeu.

Sarcofagul roman cu simboluri

Dobrogea cunoaşte o nouă epocă. Sînt zorii primăverii omenirii care pătrund pe pămîntul dobrogean. Oamenii înfrăţiţi construiesc o viaţă nouă folosind binefacerile civilizaţiei.

Astăzi, de pe stînca înaltă, termocentrala de la Ovidiu II luminează Dobrogea. Tractoarele şi combinele brăzdează stepa dobrogeană lăsînd în urma lor rodul auriu. Termocentrala şi tractorul au trimis opaiţul şi plugul antic la muzeu. Şi astfel istoria îşi desăvîrşeşte misiunea.

D. KUHTA

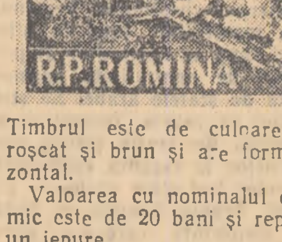
NOUTĂŢI FILATELICE

La sfîrşitul lunii martie a apărut o nouă emisiune de timbre „Vînătoarea", formată din 12 valori. Timbrele reprezintă subiecte vînătoreşti. Dăm mai jos cîteva dintre valorile care vor constitui această serie care, pe drept cuvînt, poate fi considerată una dintre cele mai frumoase serii de pînă acum.

Valoarea de 55 bani, de culoare brun deschis cu verde albastru, reprezintă un fazan şi are format orizontal. Valoarea de 1 leu de culoare verde şi brun-roşcat de format orizontal reprezintă rîsul, valoarea de 1,75 lei de format vertical, reprezintă cocoşul de munte şi are culorile brun şi verde-închis. Valoarea de 2 lei, format orizontal reprezintă capra neagră şi are culorile brun şi albastru. Valoarea de 3,25 lei de culoare verde cu brun reprezintă raţa sălbatică şi are format orizontal.

Cea mai mare valoare este de 4,25 lei şi reprezintă un cerb.

Timbrul este de culoare brun roşcat şi brun şi are format orizontal.

Valoarea cu nominalul cel mai mic este de 20 bani şi reprezintă un iepure.

Celelalte valori de 20 bani, 35 bani, 50 bani, 55 bani şi 1,55 lei reprezintă respectiv: dropie, păstrăv, mistreţ, urs şi veveriţă.

Timbrele sînt tipărite pe hîrtie velină în coli a 50 bucăţi cu dimensiunea de 27/37,8 mm.

ŞAH

Turneul candidaţilor la Campionatul mondial

In centrul atenţiei iubitorilor de şah se află în aceste zile turneul pretendenţilor la titlul mondial de şah, de la Amsterdam.

Cine va fi adversarul campionului lumii, Botvinik? (1957). Este o întrebare pe care şi-o pune oricine, dar care va primi răspunsul precis numai spre sfîrşitul celor 18 runde (30 aprilie).

După cît se pare, şi de astă dată cîştigătorul va fi tot neîntrecutul maestru sovietic Vasili Smîslov, victoriosul din 1953 (Zürick) şi adversarul lui Botvinik (1954) cu care a terminat la egalitate.

Dar un cuvînt greu îl are de spus în această problemă şi virtuosul D. Bronştein, ca şi eruditul teoretician Paul Keres, amîndoi vechi şi temuţi aspiranţi la titlul suprem. In prima rundă deosebit de disputată a fost partida dintre aceşti doi mari maeştri, pe care o prezentăm azi cititorilor noştri.

Gambitul regelui

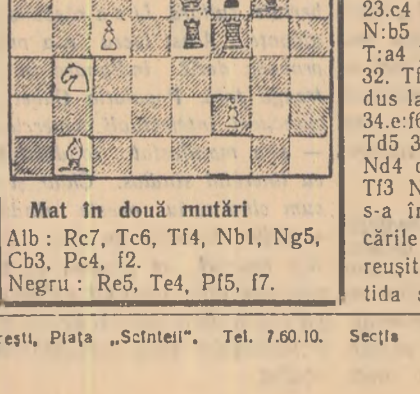
ALB: Keres NEGRU: Bronştein

1.e4 e5 2.Nc4 Cf6 3.Cc3 Cc6 (Teoria recomandă 3...C:e4) 4.f4 (In cartea sa de deschideri, Keres recomandă 4.d3) 4...Nc5 5.f:e5 C:e5 6.Nb3 N:g1 7.T:g1 Cfg4 (O poziţie foarte dificilă. Keres s-a gîndit la următoarea sa mutare peste o oră. Nu este bine acum 8.Th1 din cauza 8...Dh4+ 9.g3 Dh3 10.De2 C:h2! şi nici 8.g3 din cauza 8...C:h2) 8.d4! Dh4+ 9.Rd2 (O poziţie rară într-o partidă de mari maeştri. Prin intervertirea mutărilor s-a ajuns la o poziţie asemănătoare acelora care survin în vechiul gambit Steinitz, însă într-o formă mai bună pentru negru, care acum ar fi putut forţa remiza prin şah etern: 9...Df2+ 10.Ce2 De3+ etc. Bronştein preferă însă să continuie lupta) 9...Cc6 10.Df3 (In acest moment albul mai avea numai 25 minute pentru restul de 30 mutări, iar negrul 30 minute!) 10...Cf6 11.Rd3 b6 12.Ne3 Nb7 13.Df4 Na6+ 14.Rd2 D:f4 15.N:f4 C:d4 16.N:c7 C:b3 17.a:b3 Nb7 (Acum albul mai are un sfert de oră, negrul doar zece minute pentru restul de 23 de mutări. In continuare jucătorii au renunţat să mai scrie mutările, iar partida s-a desfăşurat, sub presiunea ceasului — într-un tempo rapid, întrerupîndu-se abia la mutarea a 43-a, trei mutări după ce controlul timpului trecuse!) 18.e5 Ce4+ 19 C:e4 N:e4 20.Nd6 h5 21.Ta4 Nc6 22.Tf4 Th6 23.c4 f6 24.b4 b5 25.b3 a5 26.c:b5 N:b5 27. Ta1 a4 28.b:a4 T:a4 29. T:a4 N:a4 30.Rc3 Tg6 31.g3 Tg4 32. Tf5 (Schimbul turnurilor ar fi dus la remiză) 32...Tg5 33.Tf2 Rf7 34.e:f6 g:f6 35.Te2 Nb5 36.Te4 Td5 37.Nc5 Td3+ 38.Rc2 Td5 39. Nd4 d6 40.Rc3 f5 41.Tf4 Rg6 42. Tf3 Na6 43.Te3 Rf7. Aci partida s-a întrerupt. La reluare, încercările lui Keres de a cîştiga n-au reuşit şi după cîteva mutări partida s-a dat remiză.

Problema nr. 16

Inedită

ILIE IANCU
Bucureşti

Mat în două mutări

Alb: Rc7, Tc6, Tf4, Nb1, Ng5, Cb3, Pc4, f2.
Negru: Re5, Te4, Pf5, f7.

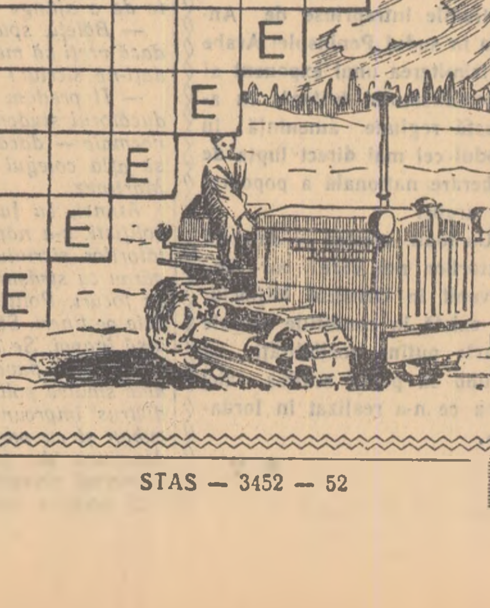

Vînătoarea de animale

Triunghiul mecanizatorului

Orizontal şi vertical

1. Piese aruncate una peste alta.
2. Tractoare bune pentru campania agricolă.
3. Formate dintr-un ansamblu de piese.
4. Sarcini sporite.
5. Ogoare muncite de mecanizatori.
6. Termene din planul de reparaţii.
7. Cînd ele se încurcă treaba merge prost.
8. Pronume.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".